

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums

2018. gada 11. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 200/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 200/02	Lieta C-191/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 10. aprīļa spriedums (<i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Romano Pisciotti</i> /Vācijas Federatīvā Republika (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — LESD 18. un 21. pants — Dalībvalsts pilsoņa, kurš ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, izdošana Amerikas Savienotajām Valstīm — Eiropas Savienības un šīs trešās valsts nolīgums par izdošanu — Savienības tiesību piemērošanas joma — Izdošanas aizliegums, kas tiek piemērots tikai attiecīgās valsts pilsoņiem — Brīvas pārvietošanās ierobežojums — Attaisnojums, kas balstīts uz nesodāmības novēršanu — Samērīgums — Savienības pilsoņa izcelsmes dalībvalsts informēšana)	2
---------------	--	---

2018/C 200/03	Lieta C-258/16: Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (<i>Korkein oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gaisa transports — Monreālas konvencija — 31. pants — Gaisa pārvadātāju atbildība par reģistrēto bagāžu — Gaisa pārvadātājam adresētās rakstveida sūdzības formas un satura prasības — Sūdzība, kas iesniegta elektroniski un reģistrēta gaisa pārvadātāja informācijas sistēmā — Sūdzība, ko bagāžas saņēmēja vārdā iesniedzis gaisa pārvadātāja darbinieks)	3
2018/C 200/04	Apvienotās lietas C-316/16 un C-424/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg</i> (Vācija), <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>B/Land Baden-Württemberg</i> (C-316/16), <i>Secretary of State for the Home Department/Franco Vomero</i> (C-424/16) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības pilsonība — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Pastiprināta aizsardzība pret izraidīšanu — Nosacījumi — Pastāvīgās uzturēšanās tiesības — Uzturēšanās uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējos desmit gadus pirms lēmuma par izraidīšanu no attiecīgās dalībvalsts teritorijas — Brīvības atņemšanas laikposms — Sekas attiecībā uz desmit gadus ilgās uzturēšanās nepārtrauktību — Saistība ar vispārējo novērtējumu par integrācijas saikni — Brīdis, kad tiek veikts minētais novērtējums, un kritēriji, kas jāņem vērā, veicot šo novērtējumu)	4
2018/C 200/05	Lieta C-320/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 10. aprīļa spriedums (<i>Tribunal de grande instance de Lille</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Uber France SAS</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumi transporta jomā — Direktīva 2006/123/EK — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 98/34/EK — Informācijas sabiedrības pakalpojumi — Informācijas sabiedrības pakalpojumiem piemērojamie noteikumi — Jēdziens — Starpniecības pakalpojums, kas ar viedtālruna lietotnes palīdzību ļauj par samaksu savienot neprofesionālus autovadītājus, kuri izmanto savu transportlīdzekli, ar personām, kuras vēlas pārvietoties pilsētā — Kriminālsods)	5
2018/C 200/06	Lieta C-414/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums (<i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme — Atšķirīga attieksme reliģijas vai pārliecības dēļ — Baznīcu un citu organizāciju, kuru ētoss balstās uz reliģiju vai pārliecību, profesionālā darbība — Reliģija vai pārliecība, kas veido īstu, likumīgu un attaisnotu prasību attiecībā uz profesiju, ņemot vērā organizācijas ētosu — Jēdziens — Darbības raksturs un tās veikšanas konteksts — LESD 17. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10., 21. un 47. pants)	6
2018/C 200/07	Lieta C-478/16 P: Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (<i>EUIPO</i>)/ <i>Group OOD, Kosta Iliev</i> (Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības preču zīmes definīcija un iegūšana — Relatīvi atteikuma pamati — Neregistrētas preču zīmes vai cita apzīmējuma, ko izmanto komercdarbībā, īpašnieka iebildumi — Pārbaude, ko veic apelācijas padome — Papildu vai papildinoši pierādījumi — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 76. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa)	7
2018/C 200/08	Lieta C-525/16: Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade da Concorrência</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — Dominējošā stāvokļa jaunprātīga izmantošana — LESD 102. panta otrās daļas c) punkts — Jēdziens “neizdevīgi konkurences apstākļi” — Diskriminējošas cenas lejupējā tirgū — Autortiesību blakustiesību pārvaldības sabiedrība — Maksa, kas jāmaksā televīzijas signāla un tā satura pārraidīšanas maksas pakalpojuma iekšzemes sniedzējiem)	7

2018/C 200/09	Lieta C-532/16: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 11. aprīļa spriedums (<i>Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/SEB bankas AB</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Tiesību atskaitīt samaksāto priekšnodokli ierobežojumi — Priekšnodokļa atskaitījuma korekcija — Zemes piegāde — Kļūdaini kvalificēta “ar nodokli apliekama darbība” — Nodokļa norādīšana sākotnējā rēķinā — Piegādātāja veikti grozījumi šajā norādē)	8
2018/C 200/10	Lieta C-541/16: Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1072/2009 — 2. panta 6. punkts — 8. pants — Kabotāžas pārvadājumi — Jēdziens — Eiropas Komisijas dokumentā “Jautājumi un atbildes” ietvertā definīcija — Juridiskais spēks — Valsts piemērošanas pasākumi, ar kuriem tiek ierobežots iekraušanas un izkraušanas vietu skaits, kas var ietilpt vienā kabotāžas pārvadājumā — Rīcības brīvība — Ierobežojums — Samērīgums)	9
2018/C 200/11	Lieta C-550/16: Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (<i>Rechtbank Den Haag</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A, <i>S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos — Direktīva 2003/86/EK — 2. panta f) punkts — Jēdziens “nepilngadīgais bez pavadības” — 10. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Bēgļa tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos ar saviem vecākiem — Bēglis, kas savas ieceļošanas dalībvalsts teritorijā un sava patvēruma pieteikuma iesniegšanas brīdī nav sasniedzis 18 gadu vecumu, bet kas ir pilngadīgs brīdī, kad tiek pieņemts lēmums, ar kuru viņam tiek piešķirts patvērums, un kad viņš iesniedz savu pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos — Noteicošais datums, lai izvērtētu ieinteresētās personas “nepilngadīgā” statusu)	9
2018/C 200/12	Lieta C-565/16: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Eirinodikeio Lerou Leros</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, kuru ierosinājuši <i>Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civilietās — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Tādas dalībvalsts tiesas jurisdikcija, kurā nepilngadīga bērna vārdā ir iesniegts lūgums saņemt tiesas atļauju atraidīt mantojumu — Jurisdikcija lietās par vecāku varu — Vienošanās par jurisdikciju — 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Piekrišana jurisdikcijai — Nosacījumi)	10
2018/C 200/13	Lieta C-580/16: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Firma Hans Bühler KG/Finanzamt de Graz-Stadt</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Iegādes vieta Kopienas iekšienē — 42. pants — Tādu preču iegāde Kopienas iekšienē, kuras tiek piegādātas tālāk — 141. pants — Atbrīvojums — Trijstūra darījums — Vienkāršošanas pasākumi — 265. pants — Labojums kopsavilkuma paziņojumā)	11
2018/C 200/14	Lieta C-645/16: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji — Direktīva 86/653/EEK — Tirdzniecības pārstāvja tiesības saņemt atlīdzību vai kaitējuma atlīdzību pēc tirdzniecības pārstāvja līguma izbeigšanās — 17. pants — Tiesību uz atlīdzību izslēgšana līguma izbeigšanas gadījumā līgumā noteiktajā pārbaudes laikā)	12
2018/C 200/15	Lieta C-8/17: Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (<i>Supremo Tribunal de Justiça</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Biosafe – Indústria de Reciclagens SA/Flexipiso – Pavimentos SA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 63., 167., 168., 178. – 180., 182. un 219. pants — Nodokļu neitralitātes princips — Tiesības uz PVN atskaitīšanu — Valsts tiesību aktos paredzēts termiņš šo tiesību izmantošanai — Tāda papildu PVN atskaitīšana, kas samaksāts valstij un par kuru tikuši iesniegti dokumenti, ar kuriem pēc nodokļa uzrēķina koriģēti sākotnējie rēķini — Termiņa sākuma datums)	12

2018/C 200/16	Lieta C-13/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Fédération des entreprises de la beauté</i> /Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, iepriekš Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Kosmētikas līdzekļi — Regula (EK) Nr. 1223/2009 — 10. panta 2. punkts — Kosmētikas līdzekļa drošuma novērtēšana — Šī vērtētāja kvalifikācija — Apmācību līdzvērtīguma atzīšana — Farmācijai, toksikoloģijai vai medicīnai līdzīgas zinātnes nozares — Dalībvalstu rīcības brīvība)	13
2018/C 200/17	Lieta C-65/17: Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski pakalpojumu līgumi — Veselības aprūpes un sociālie pakalpojumi — Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana, nepiemērojot noteikumus par publisko iepirkumu — Nepieciešamība ievērot pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes principus — Jēdziens “noteiktas pārrobežu intereses” — Direktīva 92/50/EEK — 27. pants)	14
2018/C 200/18	Lieta C-75/17 P: Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums – <i>Fiesta Hotels & Resorts, SL / Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Residencial Palladium, SL</i> (Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 4. punkts — 65. pants — Neregistrēts komercnosaukums “GRAND HOTEL PALLADIUM” — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA” — Pieteikums par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, kas balstīts uz agrākām tiesībām, kuras iegūtas saskaņā ar valsts tiesību normām — Apstākļi — Apzīmējums, kas nav tikai vietēja mēroga — Tiesības aizliegt izmantot jaunāku preču zīmi	14
2018/C 200/19	Lieta C-110/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — EEZ līguma 40. pants — Belģijas rezidentu ienākuma nodoklis — Ienākumu no nekustamā īpašuma noteikšana — Divu atšķirīgu aprēķina metožu piemērošana atkarībā no nekustamā īpašuma atrašanās vietas — Aprēķināšana, pamatojoties uz Belģijā esošu nekustamo īpašumu kadastrālo vērtību — Aprēķināšana, pamatojoties uz faktisko īres vērtību nekustamajiem īpašumiem citā Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalstī — Atšķirīga attieksme — Kapitāla brīvas aprītes ierobežojums) .	15
2018/C 200/20	Lieta C-148/17: Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Peek & Cloppenburg KG, Hamburga/Peek & Cloppenburg KG, Diseldorfa</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču zīmju tiesības — Direktīva 2008/95/EK — 14. pants — Preču zīmes spēkā neesamības vai tās īpašnieka tiesību atcelšanas noteikšana a posteriori — Datums, kurā ir jāistenojas atcelšanas vai spēkā neesamības nosacījumiem — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Eiropas Savienības preču zīme — 34. panta 2. punkts — Pretendēšana uz agrākas valsts preču zīmes agrāku izcelsmi — Šīs pretendēšanas sekas attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi)	16
2018/C 200/21	Lieta C-152/17: Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Iepirkuma procedūras ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs — Direktīva 2004/17/EK — Pienākums pārskatīt cenu pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas — Šāda pienākuma neesamība Direktīvā 2004/17/EK, kā arī šāda pienākuma neizrietēšana no LESD 56. panta un Direktīvas 2004/17/EK pamatā esošajiem vispārējiem principiem — Ar dzelzceļa pārvadājumu darbību saistīti uzkopšanas un uzturēšanas pakalpojumi — LES 3. panta 3. punkts — LESD 26., 57., 58. un 101. pants — Pietiekamu precizējumu par pamatlīnijas faktiskajiem apstākļiem, kā arī iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālajiem jautājumiem vajadzību, neesamība — Nepieņemamība — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pants — Valsts tiesību normas, ar kurām netiek īstenotas Savienības tiesības — Kompetences neesamība)	16

2018/C 200/22	Apvienotās lietas C-195/17, no C-197/17 līdz C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, no C-278/17 līdz C-286/17 un no C-290/17 līdz C-292/17: Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums (<i>Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Helga Krüsemann u.c.</i> (C-195/17), <i>Thomas Neufeldt u.c.</i> (C-197/17), <i>Ivan Wallmann</i> (C-198/17), <i>Rita Hoffmeyer</i> (C-199/17), <i>Rudolf Meyer</i> (C-199/17), <i>Susanne de Winder</i> (C-200/17), <i>Holger Schlosser</i> (C-201/17), <i>Nicole Schlosser</i> (C-201/17), <i>Peter Rebbe u.c.</i> (C-202/17), <i>Eberhard Schmeer</i> (C-203/17), <i>Brigitte Wittmann</i> (C-226/17), <i>Reinhard Wittmann</i> (C-228/17), <i>Regina Lorenz</i> (C-254/17), <i>Prisca Sprecher</i> (C-254/17), <i>Margarethe Yüce u.c.</i> (C-274/17), <i>Friedemann Schoen</i> (C-275/17), <i>Brigitta Schoen</i> (C-275/17), <i>Susanne Meyer u.c.</i> (C-278/17), <i>Thomas Kiehl</i> (C-279/17), <i>Ralph Eßer</i> (C-280/17), <i>Thomas Schmidt</i> (C-281/17), <i>Werner Ansorge</i> (C-282/17), <i>Herbert Blesgen</i> (C-283/17), <i>Simone Künnecke u.c.</i> (C-284/17), <i>Marta Gentile</i> (C-285/17), <i>Marcel Gentile</i> (C-285/17), <i>Gabriele Ossenbeck</i> (C-286/17), <i>Angelina Fell u.c.</i> (C-290/17), <i>Helga Jordan-Grompe u.c.</i> (C-291/17), <i>EUflight.de GmbH</i> (C-292/17)/ <i>TUIfly GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pārvadājumi — Kopēji noteikumi par kompensācijām un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos — Regula (EK) Nr. 261/2004 — 5. panta 3. punkts — 7. panta 1. punkts — Tiesības saņemt kompensāciju — Atbrīvojums — Jēdziens “ārkārtēji apstākļi” — “Neorganizēts streiks”)	17
2018/C 200/23	Lieta C-227/17: Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Medtronic GmbH/Finanzamt Neuss</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Apakšpozīcijas 9021 10 10, 9021 10 90 un 9021 90 90 — Mugurkaula fiksācijas sistēma — Īstenošanas regula (ES) Nr. 1214/2014)	18
2018/C 200/24	Lieta C-302/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (<i>Krajský súd v Bratislave</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2003/87/EK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Mērķi — Bezmaksas kvotu sadale — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko par pārskaitītajām un neizmantojamām kvotām ir piemērots nodoklis)	19
2018/C 200/25	Lieta C-323/17: Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (<i>High Court (Irlande)</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>People Over Wind, Peter Sweetman/Coillte Teoranta</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Īpaši aizsargājamas dabas teritorijas — 6. panta 3. punkts — Iepriekšēja izpēte, lai noteiktu, vai ir jāveic īpaši aizsargājamas dabas teritorijas plāna vai projekta ietekmes novērtējums vai arī tas nav jāveic — Pasākumi, kas var tikt ņemti vērā šajā ziņā)	19
2018/C 200/26	Lieta C-441/17: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — 6. panta 1. un 3. punkts — 12. panta 1. punkts — Direktīva 2009/147/EK — Savvaļas putnu aizsardzība — 4. un 5. pants — Natura 2000 teritorija “Puszcza Białowieska” — Grozījums mežu apsaimniekošanas plānā — Izmantojamās koksnes apjoma pieaugums — Plāns vai projekts, kas nav tieši nepieciešams teritorijas apsaimniekošanai un kas var būtiski ietekmēt šo teritoriju — Ietekmes uz teritoriju pienācīgs novērtējums — Teritorijas viengabalainības aizskāruma — Aizsardzības pasākumu efektīva īstenošana — Ietekme uz aizsargāto sugu vairošanās vai atpūtas vietām)	20
2018/C 200/27	Lieta C-124/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 15. februārī <i>Red Bull GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 30. novembra spriedumu apvienotajās lietās T-101/15 un T-102/15 <i>Red Bull GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs</i>	21
2018/C 200/28	Lieta C-207/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. martā – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	22

2018/C 200/29	Lieta C-208/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. martā iesniedza <i>Nejvyšší soud České republiky</i> (Čehijas Republika) – <i>Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Ltd.</i>	23
2018/C 200/30	Lieta C-250/18: Prasība, kas celta 2018. gada 11. aprīlī — Eiropas Komisija/Horvātijas Republika . .	24
Vispārējā tiesa		
2018/C 200/31	Lieta T-554/14: Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – <i>Messi Cuccittini/EUIPO – J.-M.-E.V. e hijos</i> (“MESSI”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “MESSI” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MASSI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) . . .	26
2018/C 200/32	Lieta T-561/14: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – <i>One of Us u.c./Komisija</i> (Institucionālās tiesības — Eiropas pilsoņu iniciatīva — Pētniecības politika — Sabiedrības veselība — Sadarbība attīstības jomā — Savienības finansējums darbībām, kas saistītas ar cilvēka embriju iznīcināšanu — Komisijas paziņojums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 211/2011 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu — Prasība atcelt tiesību aktu — Procesuālā rīcības spēja — Apstrīdams tiesību akts — Daļēja nepieņemamība — Pārbaude tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	26
2018/C 200/33	Lieta T-43/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – <i>CRM/Komisija</i> (Aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde — Piadina romagnola vai Piada romagnola — Reģistrācijas process — Pilnvaru sadalījums starp Komisiju un valstu iestādēm — Saikne starp preces reputāciju un tās ģeogrāfisko izcelsmi — Regulas (EK) Nr. 1151/2012 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Reģistrācijas pieteikuma kontroles, ko veic Komisija, apjoms — Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) daļa, 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) daļa un 50. panta 1. punkts — Specifikāciju atcelšanas valsts tiesā ietekme uz procedūru Komisijā — Komisijas pienākums veikt izmeklēšanu — Labas pārvaldības princips — Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)	27
2018/C 200/34	Lieta T-251/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – <i>Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB</i> (Piekļuve dokumentiem — Lēmums 2004/258/EK — Dokumenti saistībā ar ECB 2014. gada 1. augusta lēmumu par Banco Espírito Santo SA — Netieši izteikts piekļuves atteikums — Tiešs piekļuves atteikums — Daļējs piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar ECB lemjošo instanču apspriedēm — Izņēmums saistībā ar Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku — Izņēmums saistībā ar Savienības vai dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti — Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām — Pienākums norādīt pamatojumu)	28
2018/C 200/35	Apvienotās lietas T-554/15 un T-555/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – <i>Ungārija/Komisija</i> (Valsts atbalsts — Atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar Ungārijas 2014. gada Likumu Nr. XCIV par veselības iemaksām no tabakas rūpniecības uzņēmumiem — Atbalsts, kas izriet no grozījumiem, kuri 2014. gadā izdarīti Ungārijas 2008. gada Likumā par pārtikas apriti un tās oficiālo uzraudzību — Nodokļi ar progresīvu likmi no gada apgrozījuma — Lēmums uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru — Pārtraukšanas rīkojuma vienlaicīga pieņemšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pārtraukšanas rīkojuma neatdalāmība — Interese celt prasību — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Tiesības uz aizstāvību — Lojālas sadarbības princips — Regulas (EK) Nr. 659/1999 11. panta 1. punkts)	29
2018/C 200/36	Lieta T-752/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – <i>European Dynamics Luxembourg un Evropački Dynamiki/Komisija</i> (Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Atbalsta un konsultāciju pakalpojumi tehniskajiem informātikas darbiniekiem IV (STIS IV) — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārmērīgi zemas cenas piedāvājums — Piešķiršanas kritēriji — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Ārpuslīgumiskā atbildība)	29

2018/C 200/37	Apvienotās lietas no T-133/16 līdz T-136/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – <i>Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence u.c./ECB</i> (Ekonomikas un monetārā politika — Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība — Regulas (ES) Nr. 1024/2013 4. panta 1. punkta e) apakšpunkts un 3. punkts — Persona, kas faktiski vada kredītiestādes darbību — Direktīvas 2013/36/ES 13. panta 1. punkts un Francijas Monetārā un finanšu kodeksa L.511-13. pants — Kredītiestādes pārvaldes institūcijas, kura veic uzraudzības funkcijas, priekšsēdētāja pienākumu un tās pašas kredītiestādes ģenerāldirektora pienākumu pārklāšanās nepieļaujamības princips — Direktīvas 2013/36 88. panta 1. punkta e) apakšpunkts un Francijas Monetārā un finanšu kodeksa L.511-58. pants)	30
2018/C 200/38	Lieta T-190/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – <i>Azarov/Padome</i> (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kam piemēro līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Tiesības uz aizstāvību — Labas pārvaldības princips — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Tiesības uz īpašumu — Tiesības uz darījumdarbības brīvību — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	31
2018/C 200/39	Lieta T-248/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – <i>Walford/EUIPO – Romanov Holding</i> (“CHATKA”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “CHATKA” — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “CHATKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts (tagad – Regulas Nr. 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkts))	32
2018/C 200/40	Lieta T-288/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – <i>Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos</i> (“M’Cooky”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “M’Cooky” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “MR.COOK” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Sajaukšanas iespēja)	32
2018/C 200/41	Lieta T-312/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – <i>Walford/EUIPO – Romanov Holding</i> (“CHATKA”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “CHATKA” — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “CHATKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts (tagad – Regulas Nr. 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts))	33
2018/C 200/42	Lieta T-426/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – <i>Perfumes y Aromas Artesanales/EUIPO – Aromas Selective</i> (“Aa AROMAS artesanales”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Aa AROMAS artesanales” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Aromas PERFUMARIA Beleza em todos os sentidos” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Pakalpojumu identiskums vai līdzība — Apzīmējumu līdzība — Konkrētā sabiedrības daļa — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) . . .	34
2018/C 200/43	Lieta T-468/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – <i>Verein Deutsche Sprache/Komisija</i> (Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz Komisijas lēmumu par Berlaymont ēkas preseī paredzētās zāles iekārtojumā veiktajām izmaiņām, uzrakstus izvietojot tikai franču un angļu valodās — Daļējs piekļuves atteikums — Komisijas paziņojums par dokumentu neesamību — Likumības prezumpcija — Kļūda tiesību piemērošanā — Pienākums norādīt pamatojumu	34

2018/C 200/44	Lieta T-747/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – <i>Vincenti/EUIPO</i> (Civildienests — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Invaliditātes komitejas slēdziens — Iecelēj institūcijas rīcības brīvība — Civildienesta noteikumu 53. un 78. pants — Kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu)	35
2018/C 200/45	Lieta T-756/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – <i>Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France</i> (Dārza aizslietnis) (Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības atzīšanas process — Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kas attēlo dārza aizslietni — Agrāks Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības pamats — Agrāka dizainparauga nodošana atklātībā — Novitātes neesamība — Individuāla rakstura neesamība — Regulas (EK) Nr. 6/2002 5. un 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	36
2018/C 200/46	Lieta T-763/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedums – <i>PY/EUCAP Sahel Niger</i> (Šķirējklauzula — Eiropas Savienības starptautisko misiju darbinieki — Strīdi, kas attiecas uz darba līgumiem — Iekšējās izmeklēšanas procedūras — Cietušo, kuri ziņo par vardarbību, aizsardzība — Līgumiskā atbildība)	36
2018/C 200/47	Lieta T-831/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – <i>Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld</i> (“ <i>zoom</i> ”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ <i>zoom</i> ” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības grafiska un vārdiska preču zīmes “ <i>zoom</i> ” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	37
2018/C 200/48	Lieta T-183/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – <i>Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma</i> (Reģionālā tautastērpā ģērbta vīrieša attēls) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlots reģionālā tautastērpā ģērbts vīrietis — Agrāki valsts rūpnieciskie dizainparaugi — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 53. panta 2. punkta d) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 2. punkta d) apakšpunkts) — Eiropas Savienības preču zīmes izmantošanas aizliegums saskaņā ar valsts tiesībām — EUIPO veiktā valsts tiesību piemērošana)	38
2018/C 200/49	Lieta T-207/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – <i>Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group</i> (“ <i>hp</i> ”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ <i>hp</i> ” — Absolūti atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts) — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Ļaun ticība — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	38
2018/C 200/50	Lieta T-208/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – <i>Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group</i> (“ <i>HP</i> ”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ <i>HP</i> ” — Absolūti atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts) — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Ļaun ticība — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	39
2018/C 200/51	Lieta T-213/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – <i>Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO – Hotel Preidlhof</i> (“ <i>ROMANTIK</i> ”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ <i>ROMANTIK</i> ” — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts))	40

2018/C 200/52	Lieta T-220/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – <i>Pfalzmarkt für Obst und Gemüse/EUIPO</i> (“100 % Pfalz”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “100 % Pfalz” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants (tagad – Regulas 2017/1001 94. pants))	40
2018/C 200/53	Lieta T-221/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – <i>Mémora Servicios Funerarios/EUIPO</i> – <i>Chatenoud</i> (“MEMORAME”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MEMORAME” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “mémora” un agrākas valsts vārdiskas preču zīmes “MÉMORA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču un pakalpojumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	41
2018/C 200/54	Lieta T-297/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – <i>VSM/EUIPO</i> (“WE KNOW ABRASIVES”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “WE KNOW ABRASIVES” reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Apelācijas padomes kompetence gadījumā, kad apelācijas sūdzība attiecas tikai uz daļu no reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem — Regulas (EK) Nr. 207/2009 64. panta 1. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 71. panta 1. punkts) — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	42
2018/C 200/55	Lieta T-354/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – <i>Genomic Health/EUIPO</i> (“ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Vienlīdzīga attieksme)	42
2018/C 200/56	Lieta T-212/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. martā – <i>Romańska/Frontex</i>	43
2018/C 200/57	Lieta T-226/18: Prasība, kas celta 2018. gada 2. aprīlī – <i>Global Silicones Council u.c./Komisija</i>	44
2018/C 200/58	Lieta T-231/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. aprīlī – <i>Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam/EUIPO</i> – <i>Lupu</i> (“Djili”)	46
2018/C 200/59	Lieta T-240/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – <i>Polskie Linie Lotnicze “LOT”/Komisija</i>	46
2018/C 200/60	Lieta T-245/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – <i>Benavides Torres/Padome</i>	47
2018/C 200/61	Lieta T-246/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – <i>Moreno Pérez/Padome</i>	48
2018/C 200/62	Lieta T-247/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – <i>Lucena Ramírez/Padome</i>	48
2018/C 200/63	Lieta T-248/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – <i>Cabello Rondón/Padome</i>	49
2018/C 200/64	Lieta T-249/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – <i>Saab Halabi/Padome</i>	50

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 200/01)

Jaunākā publikācija

OV C 190, 4.6.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 182, 28.5.2018.

OV C 166, 14.5.2018.

OV C 161, 7.5.2018.

OV C 152, 30.4.2018.

OV C 142, 23.4.2018.

OV C 134, 16.4.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 10. aprīļa spriedums (*Landgericht Berlin* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Romano Pisciotti*/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-191/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — LESD 18. un 21. pants — Dalībvalsts pilsoņa, kurš ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, izdošana Amerikas Savienotajām Valstīm — Eiropas Savienības un šīs trešās valsts nolīgums par izdošanu — Savienības tiesību piemērošanas joma — Izdošanas aizliegums, kas tiek piemērots tikai attiecīgās valsts pilsoņiem — Brīvas pārvietošanās ierobežojums — Attaisnojums, kas balstīts uz nesodāmības novēršanu — Samērīgums — Savienības pilsoņa izcelsmes dalībvalsts informēšana)

(2018/C 200/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Romano Pisciotti*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Rezolutīvā daļa

- 1) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā gadījumā kā pamatlietā aplūkots, kurā Savienības pilsonis, uz ko attiecās lūgums par izdošanu Amerikas Savienotajām Valstīm, šā lūguma iespējamās izpildes nolūkos ir ticis apcietināts dalībvalstī, kura nav viņa pilsonības dalībvalsts, šā pilsoņa situācija ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, ciktāl minētais pilsonis ir īstenojis savas tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā un minētais izdošanas lūgums ir ticis izsniegts 2003. gada 25. jūnija Nolīguma par izdošanu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm ietvaros.
- 2) Tādā gadījumā kā pamatlietā aplūkots, kurā Savienības pilsonis, uz ko attiecās lūgums par izdošanu Amerikas Savienotajām Valstīm atbilstoši 2003. gada 25. jūnija Nolīgumam par izdošanu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, šā lūguma iespējamās izpildes nolūkos ir ticis apcietināts dalībvalstī, kura nav viņa pilsonības dalībvalsts, LESD 18. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka lūguma saņēmēja dalībvalsts uz konstitucionālo tiesību normas pamata nošķir savus pilsoņus un citu dalībvalstu pilsoņus un atļauj pēdējo minēto pilsoņu izdošanu, kaut arī tā neatļauj savu pilsoņu izdošanu, ja tā iepriekš tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras pilsonis ir attiecīgā persona, ir sniegusi iespēju viņu pieprasīt uz Eiropas apcietināšanas ordera pamata un šī dalībvalsts šajā ziņā nav veikusi nekādus pasākumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (*Korkein oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia*

(Lieta C-258/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gaisa transports — Monreālas konvencija — 31. pants — Gaisa pārvadātāju atbildība par reģistrēto bagāžu — Gaisa pārvadātājam adresētās rakstveida sūdzības formas un satura prasības — Sūdzība, kas iesniegta elektroniski un reģistrēta gaisa pārvadātāja informācijas sistēmā — Sūdzība, ko bagāžas saņēmēja vārdā iesniedzis gaisa pārvadātāja darbinieks)

(2018/C 200/03)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Finnair Oyj*

Atbildētāja: *Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia*

Rezolutīvā daļa

- 1) Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kas noslēgta Monreālā 1999. gada 28. maijā un Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2001. gada 5. aprīļa Lēmumu 2001/539/EK, 31. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši šī panta 3. punktam sūdzība ir jāiesniedz rakstveidā minētā panta 2. punktā noteiktajos termiņos, jo pretējā gadījumā jebkādas prasības pret pārvadātāju nav pieņemamas.
- 2) Tāda sūdzība kā pamatlietā, kas reģistrēta gaisa pārvadātāja informācijas sistēmā, atbilst Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kas noslēgta Monreālā 1999. gada 28. maijā, 31. panta 3. punktā izvirzītajai prasībai par rakstveida formu.
- 3) Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kas noslēgta Monreālā 1999. gada 28. maijā, 31. panta 2. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā, ja prasība par rakstveida formu ir atzīstama par izpildītu, ja gaisa pārvadātāja darbinieks ar pasažiera ziņu paziņojumu par bojājumu noformē rakstiski – vai nu uz papīra, vai elektroniskā veidā, ievadot to šī pārvadātāja informācijas sistēmā, – ja pasažieris līdz šīs konvencijas 31. panta 2. punktā paredzētā termiņa beigām var pārliecināties par rakstveidā sastādītās un informācijas sistēmā ievadītās sūdzības teksta pareizību un vajadzības gadījumā to grozīt, papildināt vai aizstāt.
- 4) Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kas noslēgta Monreālā 1999. gada 28. maijā, 31. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā sūdzībai nav izvirzītas vēl arī citas materiāltiesiskas prasības papildus tai, ka par radītajiem zaudējumiem ir jāpaziņo pārvadātājam.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija), Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – B/Land Baden-Württemberg (C-316/16), Secretary of State for the Home Department/Franco Vomero (C-424/16)

(Apvienotās lietas C-316/16 un C-424/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības pilsonība — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Pastiprināta aizsardzība pret izraidīšanu — Nosacījumi — Pastāvīgās uzturēšanās tiesības — Uzturēšanās uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējos desmit gadus pirms lēmuma par izraidīšanu no attiecīgās dalībvalsts teritorijas — Brīvības atņemšanas laikposms — Sekas attiecībā uz desmit gadus ilgās uzturēšanās nepārtrauktību — Saistība ar vispārējo novērtējumu par integrācijas saikni — Brīdis, kad tiek veikts minētais novērtējums, un kritēriji, kas jāņem vērā, veicot šo novērtējumu)

(2018/C 200/04)

Tiesvedības valodas — vācu un angļu

Iesniedzējtiesas

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg, Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītāji: B (C-316/16), Secretary of State for the Home Department (C-424/16)

Atbildētāji: Land Baden-Württemberg (C-316/16), Franco Vomero (C-424/16)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētajā normā paredzētās aizsardzības pret izraidīšanu no teritorijas saņemšanai ir izvirzīts nosacījums, ka ieinteresētajai personai ir pastāvīgās uzturēšanās tiesības šīs direktīvas 16. panta un 28. panta 2. punkta izpratnē.
- 2) Direktīvas 2004/38 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja Savienības pilsonis izcieš brīvības atņemšanas sodu un attiecībā uz viņu tiek pieņemts lēmums par izraidīšanu, nosacījums, ka viņš ir “uzturējies uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējos desmit gadus”, kurš ir paredzēts šajā tiesību normā, var būt izpildīts, ja vispārējais novērtējums par ieinteresētās personas situāciju, ņemot vērā visus atbilstīgos aspektus, liek uzskatīt, ka, neraugoties uz minēto brīvības atņemšanu, integrācijas saiknes, kas ieinteresēto personu vieno ar uzņemošo dalībvalsti, nav tikušas pārrautas. Šo aspektu vidū ir tas, cik spēcīgas ir integrācijas saiknes, kas izveidotas ar uzņemošo dalībvalsti, pirms ieinteresētajai personai ir piemērota brīvības atņemšana, tā noziedzīgā nodarījuma raksturs, kas ir pamatā attiecīgajam brīvības atņemšanas laikposmam, un apstākļi, kādos šis noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, kā arī ieinteresētās personas uzvedība brīvības atņemšanas laikposmā.

- 3) Direktīvas 2004/38 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, vai persona atbilst nosacījumam, ka tā “ir uzturējusies uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējos desmit gadus”, minētās normas izpratnē, ir jānovērtē dienā, kad tiek pieņemts sākotnējais lēmums par izraidīšanu.

⁽¹⁾ OV C 343, 19.9.2016.
OV C 350, 26.9.2016.

**Tiesas (virspalāta) 2018. gada 10. aprīļa spriedums (Tribunal de grande instance de Lille (Francija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Uber France SAS**

(Lieta C-320/16) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumi transporta jomā — Direktīva 2006/123/EK —
Pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 98/34/EK — Informācijas sabiedrības pakalpojumi —
Informācijas sabiedrības pakalpojumiem piemērojamie noteikumi — Jēdziens — Starpniecības
pakalpojums, kas ar viedtālruna lietotnes palīdzību ļauj par samaksu savienot neprofesionālus
autovadītājus, kuri izmanto savu transportlīdzekli, ar personām, kuras vēlas pārvietoties pilsētā —
Kriminālsods)**

(2018/C 200/05)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Lille

Lietas dalībnieks pamata kriminālprocesā

Uber France SAS

piedaloties: Nabil Bensalem

Rezolutīvā daļa

1. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/48/EK (1998. gada 20. jūlijs), un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 2. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts kriminālsods par tādas klientu sakaru nodibināšanas sistēmas organizēšanu ar personām, kas bez attiecīgas atļaujas par samaksu sniedz pasažieru pārvadājumu ar autotransportu pakalpojumus ar transportlīdzekļiem, kam ir mazāk par desmit vietām, attiecas uz “pakalpojumu pārvadājumu jomā”, ciktāl tas tiek piemērots starpniecības pakalpojumam, kas tiek sniegts ar viedtālruna lietotnes palīdzību un kas ir tāda vispārējā pakalpojuma neatņemama sastāvdaļa, kura galvenais elements ir pārvadājumu pakalpojums. Šāds pakalpojums ir izslēgts no šo direktīvu piemērošanas jomas.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums (*Bundesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.*

(Lieta C-414/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme — Atšķirīga attieksme reliģijas vai pārliecības dēļ — Baznīcu un citu organizāciju, kuru ētoss balstās uz reliģiju vai pārliecību, profesionālā darbība — Reliģija vai pārliecība, kas veido īstu, likumīgu un attaisnotu prasību attiecībā uz profesiju, ņemot vērā organizācijas ētosu — Jēdziens — Darbības raksturs un tās veikšanas konteksts — LESD 17. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10., 21. un 47. pants)

(2018/C 200/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Vera Egenberger*

Atbildētāja: *Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 4. panta 2. punkts, to skatot kopā ar tās 9. un 10. pantu, kā arī ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja baznīca vai cita organizācija, kuras ētoss ir balstīts uz reliģiju vai pārliecību, tāda akta vai lēmuma kā kandidatūras uz darbu tajā noraidīšana atbalstam atsaucas uz to, ka attiecīgo darbību rakstura vai to iespējamā veikšanas konteksta dēļ reliģija veido īstu, likumīgu un attaisnotu prasību attiecībā uz profesiju, ņemot vērā šīs baznīcas vai organizācijas ētosu, ir jābūt iespējai šādu apgalvojumu vajadzības gadījumā pakļaut efektīvai pārbaudei tiesā, kurā tiktu pārbaudīts, vai attiecīgajā gadījumā ir izpildīti šīs direktīvas 4. panta 2. punktā minētie kritēriji.
- 2) Direktīvas 2000/78 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tajā minēto īsto, likumīgo un attaisnoto prasību attiecībā uz profesiju ir domāta prasība, kas ir nepieciešama un, ņemot vērā attiecīgās baznīcas vai organizācijas ētosu, attiecīgās profesionālās darbības rakstura vai veikšanas konteksta dēļ ir objektīvi noteikta un kas neattiecas uz apsvērumiem, kuri nav saistīti ar šīs baznīcas vai organizācijas ētosu vai tiesībām uz autonomiju. Šai prasībai ir jāatbilst samērīguma principam.
- 3) Valsts tiesai, izskatot strīdu starp divām privātpersonām, ir pienākums, ja piemērojamā valsts tiesību norma nevar tikt interpretēta Direktīvas 2000/78 4. panta 2. punktam atbilstīgā veidā, tās kompetences ietvaros nodrošināt no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 47. panta izrietošo personu tiesisko aizsardzību un nodrošināt šo pantu pilnīgu iedarbību, vajadzības gadījumā atstājot nepiemērotas jebkādas tiem pretrunā esošas valsts tiesību normas.

⁽¹⁾ OV C 419, 14.11.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)/Group OOD, Kosta Iliev

(Lieta C-478/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības preču zīmes definīcija un iegūšana — Relatīvi atteikuma pamati — Nereģistrētas preču zīmes vai cita apzīmējuma, ko izmanto komercdarbībā, īpašnieka iebildumi — Pārbaude, ko veic apelācijas padome — Papildu vai papildinoši pierādījumi — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 76. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa)

(2018/C 200/07)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov un D. Stoyanova-Valchanova)

Pārējie lietas dalībnieki: Group OOD (pārstāvji: D. Dragiev un A. Andreev, advokāti), Kosta Iliev (pārstāvis: S. Ganeva, advokāts)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 78, 13.3.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade da Concorrência

(Lieta C-525/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — LESD 102. panta otrās daļas c) punkts — Jēdziens “neizdevīgi konkurences apstākļi” — Diskriminējošas cenas lejupējā tirgū — Autortiesību blakustiesību pārvaldības sabiedrība — Maksa, kas jāmaksā televīzijas signāla un tā satura pārraidīšanas maksas pakalpojuma iekšzemes sniedzējiem)

(2018/C 200/08)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Pamatlietas puses

Prasītāja: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Atbildētāja: Autoridade da Concorrência

piedaloties: GDA – Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Rezolutīvā daļa

Jēdziens “neizdevīgi konkurences apstākļi” LESD 102. panta otrās daļas c) punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas gadījumā, ja dominējošais uzņēmums piemēro diskriminējošas cenas tirdzniecības partneriem lejupējā tirgū, attiecas uz situāciju, kurā šāda rīcība var izkropļot konkurenci starp šiem tirdzniecības partneriem. Lai konstatētu šādus “neizdevīgus konkurences apstākļus”, nav jāpierāda faktiskā un aprēķināma konkurences stāvokļa pasliktināšanās, bet šim konstatējumam ir jābūt balstītam uz visu būtisko lietas apstākļu analīzi, kas ļauj secināt, ka minētā rīcība ietekmē viena vai vairāku minēto partneru izmaksas, peļņu vai citas atbilstošas intereses, un kas nozīmē, ka šāda rīcība var ietekmēto minēto konkurences stāvokli.

(¹) OV C 14, 16.1.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 11. aprīļa spriedums (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/SEB bankas AB

(Lieta C-532/16) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Tiesību atskaitīt samaksāto priekšnodokli ierobežojumi — Priekšnodokļa atskaitījuma korekcija — Zemes piegāde — Kļūdaini kvalificēta “ar nodokli apliekama darbība” — Nodokļa norādīšana sākotnējā rēķinā — Piegādātāja veikti grozījumi šajā norādē)

(2018/C 200/09)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Atbildētāja: SEB bankas AB

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 184. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā minētais pienākums koriģēt nepamatotus pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitījumus attiecas arī uz gadījumiem, kad nav bijis tiesiska pamata veikt sākotnējo atskaitījumu, jo tas ir attiecies uz darījumu, kas ir atbrīvots no PVN. Savukārt Direktīvas 2006/112 187.–189. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajos pantos paredzētais nepamatotu PVN atskaitījumu korekcijas mehānisms neattiecas uz tādiem gadījumiem, kāds it īpaši aplūkots pamatlietā, kurā sākotnēji veiktais PVN atskaitījums bija nepamatots tāpēc, ka tas attiecās uz zemes piegādes darījumu, kas ir atbrīvots no PVN.
- 2) Direktīvas 2006/112 186. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad nav bijis tiesiska pamata veikt sākotnējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitījumu, dalībvalstīm ir pienākums noteikt brīdi, kad rodas pienākums koriģēt nepamatotu PVN atskaitījumu, un laikposmu, uz kuru šī korekcija attiecas, ievērojot Savienības tiesību principus, it īpaši tiesiskās noteiktības un tiesiskās palātvības principu. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tādā gadījumā, kāds ir pamatlietā, šie principi ir ievēroti.

(¹) OV C 6, 9.1.2017.

Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste**(Lieta C-541/16) ⁽¹⁾**

(Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EK) Nr. 1072/2009 — 2. panta 6. punkts — 8. pants — Kabotāžas pārvadājumi — Jēdziens — Eiropas Komisijas dokumentā “Jautājumi un atbildes” ietvertā definīcija — Juridiskais spēks — Valsts piemērošanas pasākumi, ar kuriem tiek ierobežots iekraušanas un izkraušanas vietu skaits, kas var ietilpt vienā kabotāžas pārvadājumā — Rīcības brīvība — Ierobežojums — Samērīgums)

(2018/C 200/10)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Hottiaux, L. Grønfeldt un U. Nielsen)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste (pārstāvji: C. Thorning, J. Nymann-Lindegren un M. Søndahl Wolff)

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 9.1.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (Rechtbank Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**(Lieta C-550/16) ⁽¹⁾**

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos — Direktīva 2003/86/EK — 2. panta f) punkts — Jēdziens “nepilngadīgais bez pavadības” — 10. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Bēgļa tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos ar saviem vecākiem — Bēglis, kas savas iecelšanas dalībvalsts teritorijā un sava patvēruma pieteikuma iesniegšanas brīdī nav sasniedzis 18 gadu vecumu, bet kas ir pilngadīgs brīdī, kad tiek pieņemts lēmums, ar kuru viņam tiek piešķirts patvērums, un kad viņš iesniedz savu pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos — Noteicošais datums, lai izvērtētu ieinteresētās personas “nepilngadīgā” statusu)

(2018/C 200/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītāji: A, S

Atbildētājs: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanas 2. panta f) punkts, lasot kopsakarā ar tās 10. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka par “nepilngadīgo” šīs tiesību normas izpratnē ir jā kvalificē trešās valsts pilsonis vai bezvalstnieks, kurš savas iecelšanas dalībvalsts teritorijā un sava patvēruma pieteikuma iesniegšanas šajā valstī brīdī bija jaunāks par 18 gadiem, bet kurš patvēruma procedūras laikā sasniedz pilngadības vecumu un kuram vēlāk tiek atzīts bēgļa statuss.

(¹) OV C 38, 6.2.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (*Eirinodikeio Lerou Leros* (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, kuru ierosinājuši *Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina*

(Lieta C-565/16) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Tādas dalībvalsts tiesas jurisdikcija, kurā nepilngadīga bērna vārdā ir iesniegts lūgums saņemt tiesas atļauju atraidīt mantojumu — Jurisdikcija lietās par vecāku varu — Vienošanās par jurisdikciju — 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Piekrišana jurisdikcijai — Nosacījumi)

(2018/C 200/12)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Eirinodikeio Lerou Leros

Pamatlietas puses

Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

Rezolutīvā daļa

Tādā situācijā kā pamatlietā, kad nepilngadīga bērna vecāki, kuri pastāvīgi uzturas kopā ar bērnu vienā dalībvalstī, šī bērna vārdā citas dalībvalsts tiesai ir lūguši izsniegt atļauju atraidīt mantojumu, Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka

— bērna vecāku kopīgs iesniegums abu izraudzītajā tiesā ir jāuzskata par nepārprotamu šīs tiesas pieņemšanu;

— prokurors, kurš saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilntiesīga puse pēc vecāku ierosinājuma uzsāktajā tiesvedībā, ir uzskatāms par tiesvedības pusi Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Iebildumi, kurus par attiecīgā bērna vecāku izraudzīto tiesu šāda puse ceļ pēc tam, kad ir notikusi vēršanās tiesā, ir uzskatāmi par šķērslī, lai atzītu, ka visas tiesvedības puses šajā brīdī ir vienojušās par jurisdikciju. Nesaņemot šādus iebildumus, var uzskatīt, ka šī puse ir netieši piekritusi un ka ir izpildījies nosacījums, atbilstoši kuram ir nepieciešams, lai visas tiesvedības puses būtu nepārprotami vienojušās par jurisdikciju brīdī, kad ir notikusi vēršanās tiesā, un

- apstāklis, ka mantojuma atstājēja dzīvesvieta, viņa īpašums, kas ietilpst mantojuma masā, un viņa saistības ir izraudzītās tiesas dalībvalstī un nav fakts, kas liecinātu par to, ka vienošanās par jurisdikciju varētu nelabvēlīgi ietekmēt bērna situāciju, ir pamats, lai uzskatītu, ka vienošanās par jurisdikciju atbilst prioritārajām bērna interesēm.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Firma Hans Bühler KG/Finanzamt de Graz-Stadt

(Lieta C-580/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Iegādes vieta Kopienas iekšienē — 42. pants — Tādu preču iegāde Kopienas iekšienē, kuras tiek piegādātas tālāk — 141. pants — Atbrīvojums — Trijstūra darījums — Vienkāršošanas pasākumi — 265. pants — Labojums kopsavilkuma paziņojumā)

(2018/C 200/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Firma Hans Bühler KG

Atbildētāja: Finanzamt de Graz-Stadt

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), 141. panta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētais nosacījums ir izpildīts tad, ja nodokļa maksātājs attiecīgajā dalībvalstī, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas, ir reģistrēts un identificēts pievienotās vērtības nodokļa (PVN) nolūkā pat tad, ja šis nodokļa maksātājs attiecīgajai preču iegādei Kopienas iekšienē izmanto citas dalībvalsts PVN identifikācijas numuru.
- 2) Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2010/45, 42. un 256. pants, tos lasot kopā ar Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2010/45, 263. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tas, ka dalībvalsts nodokļu iestāde piemēro Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2010/45, 41. panta pirmo daļu tikai tādēļ vien, ka saistībā ar iegādi Kopienas iekšienē, ko veic, lai preces nosūtītu tālāk dalībvalsts teritorijā, šajā dalībvalstī PVN nolūkā identificētais nodokļa maksātājs nav termiņā iesniedzis Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2010/45, 265. pantā minēto kopsavilkuma ziņojumu.

⁽¹⁾ OV C 78, 13.3.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL*

(Lieta C-645/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji — Direktīva 86/653/EEK — Tirdzniecības pārstāvja tiesības saņemt atlīdzību vai kaitējuma atlīdzību pēc tirdzniecības pārstāvja līguma izbeigšanās — 17. pants — Tiesību uz atlīdzību izslēgšana līguma izbeigšanas gadījumā līgumā noteiktajā pārbaudes laikā)

(2018/C 200/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Conseils et mise en relations (CMR) SARL*

Atbildētāja: *Demeures terre et tradition SARL*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 86/653/EEK (1986. gada 18. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šā panta 2. un 3. punktā paredzētais atlīdzinājuma un kompensēšanas mehānisms tirdzniecības pārstāvja līguma izbeigšanas gadījumā ir piemērojams, ja šis līgums tiek izbeigts šajā līgumā noteiktajā pārbaudes laikā.

⁽¹⁾ OV C 70, 6.3.2017.

Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (*Supremo Tribunal de Justiça* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Biosafe – Indústria de Reciclagens SA/Flexipiso – Pavimentos SA*

(Lieta C-8/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 63., 167., 168., 178. – 180., 182. un 219. pants — Nodokļu neitralitātes princips — Tiesības uz PVN atskaitīšanu — Valsts tiesību aktos paredzēts termiņš šo tiesību izmantošanai — Tāda papildu PVN atskaitīšana, kas samaksāts valstij un par kuru tikuši iesniegti dokumenti, ar kuriem pēc nodokļa uzrēķina koriģēti sākotnējie rēķini — Termiņa sākuma datums)

(2018/C 200/15)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal de Justiça

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Biosafe – Indústria de Reciclagens SA*

Atbildētāja: *Flexipiso – Pavimentos SA*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 63., 167., 168., 178.–180., 182. un 219. pants un nodokļu neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tādos apstākļos, kādi ir aplūkoti pamatlietā, kurā nodokļa uzrēķina rezultātā valstij tika samaksāts papildu PVN un par kuru vairākus gadus pēc attiecīgo preču piegādes tika iesniegti sākotnējā rēķina labojumi, tiesības atskaitīt PVN tiek atteiktas, pamatojoties uz to, ka šajā tiesiskajā regulējumā paredzētais termiņš šo tiesību izmantošanai ir sācies šo sākotnējo rēķinu izdošanas datumā un jau ir beidzies.

(¹) OV C 95, 27.3.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Fédération des entreprises de la beauté/Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, iepriekš Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Lieta C-13/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Kosmētikas līdzekļi — Regula (EK) Nr. 1223/2009 — 10. panta 2. punkts — Kosmētikas līdzekļa drošuma novērtēšana — Šī vērtētāja kvalifikācija — Apmācību līdzvērtīguma atzīšana — Farmācijai, toksikoloģijai vai medicīnai līdzīgas zinātnes nozares — Dalībvalstu rīcības brīvība)

(2018/C 200/16)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Fédération des entreprises de la beauté

Atbildētāji: Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, iepriekš Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem 10. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā paredzētā izglītības līdzvērtīguma atzīšana var attiekties uz izglītību, kas nav trešajās valstīs iegūta izglītība.
- 2) Regulas Nr. 1223/2009 10. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to katrai dalībvalstij tiek piešķirta kompetence noteikt, kuras nozares ir "līdzīgas" farmācijai, toksikoloģijai vai medicīnai, kā arī šīs regulas prasībām atbilstošus kvalifikācijas līmeņus, taču tām ir jāievēro minētās regulas mērķi, it īpaši mērķis nodrošināt, lai kosmētikas līdzekļu novērtētajam būtu kvalifikācija, kas ļauj nodrošināt augstu cilvēka veselības aizsardzības līmeni.

(¹) OV C 95, 27.3.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte*

(Lieta C-65/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski pakalpojumu līgumi — Veselības aprūpes un sociālie pakalpojumi — Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana, nepiemērojot noteikumus par publisko iepirkumu — Nepieciešamība ievērot pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes principus — Jēdziens “noteiktas pārrobežu intereses” — Direktīva 92/50/EEK — 27. pants)

(2018/C 200/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Oftalma Hospital Srl*

Atbildētāja: *C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte*

Rezolutīvā daļa

- 1) Gadījumā, kad tiek piešķirtas tāda publiska pakalpojumu līguma slēgšanas tiesības, uz ko attiecas Padomes Direktīvas 92/50/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/52/EK (1997. gada 13. oktobris), 9. pants un kurš līdz ar to principā ir pakārtots tikai šīs direktīvas 14. un 16. panta regulējumam, līgumslēdzējai iestādei tomēr ir pienākums ievērot LESD pamatnoteikumus un vispārējos principus, it īpaši no tā izrietošo vienlīdzīgas attieksmes principu un nediskriminācijas pilsonības dēļ principu, kā arī pārskatāmības pienākumu, ar nosacījumu, ka līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas brīdī šādam līgumam piemīt noteikts pārrobežu raksturs, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 2) Direktīvas 92/50 27. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams attiecībā uz publiskiem pakalpojumu līgumiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas I B pielikums.

⁽¹⁾ OV C 144, 8.5.2017.

Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums – *Fiesta Hotels & Resorts, SL* /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), *Residencial Palladium, SL*

(Lieta C-75/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 4. punkts — 65. pants — Neregistrēts komercnosaukums “GRAND HOTEL PALLADIUM” — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA” — Pieteikums par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, kas balstīts uz agrākām tiesībām, kuras iegūtas saskaņā ar valsts tiesību normām — Apstākļi — Apzīmējums, kas nav tikai vietēja mēroga — Tiesības aizliegt izmantot jaunāku preču zīmi)

(2018/C 200/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fiesta Hotels & Resorts, SL* (pārstāvji: J.-B. Devaureix un J. C. Erdozain López, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un D. Botis), Residencial Palladium, SL (pārstāvis: D. Solana Giménez, advokāts)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Fiesta Hotels & Resorts SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 151, 15.5.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste (Lieta C-110/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — EEZ līguma 40. pants — Belģijas rezidentu ienākuma nodoklis — Ienākumu no nekustamā īpašuma noteikšana — Divu atšķirīgu aprēķina metožu piemērošana atkarībā no nekustamā īpašuma atrašanās vietas — Aprēķināšana, pamatojoties uz Belģijā esošu nekustamo īpašumu kadastrālo vērtību — Aprēķināšana, pamatojoties uz faktisko īres vērtību nekustamajiem īpašumiem citā Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalstī — Atšķirīga attieksme — Kapitāla brīvas aprītes ierobežojums)

(2018/C 200/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: W. Roels un N. Gossement)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji: P. Cottin, M. Jacobs un L. Cornelis)

Rezolutīvā daļa

- 1) Saglabājot noteikumus, saskaņā ar kuriem, aprēķinot ienākumus, kuri ir saistīti ar nekustamajiem īpašumiem, kas ir vai nav izīrēti vai nu fiziskām personām, kuras tos nelieto profesionāliem nolūkiem, vai juridiskām personām, kuras tos nodod fizisko personu rīcībā privātām vajadzībām, nodokļa bāze tiek aprēķināta, pamatojoties uz nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību, tādiem īpašumiem, kas atrodas valsts teritorijā, un – uz faktisko īres vērtību – nekustamajiem īpašumiem, kas atrodas ārzemēs, Belģijas Karaliste nav izpildījusi LESD 63. pantā un 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas zonas līguma 40. pantā paredzētos pienākumus.
- 2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 121, 18.4.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Peek & Cloppenburg KG, Hamburga/Peek & Cloppenburg KG, Diseldorfa

(Lieta C-148/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču zīmju tiesības — Direktīva 2008/95/EK — 14. pants — Preču zīmes spēkā neesamības vai tās īpašnieka tiesību atcelšanas noteikšana a posteriori — Datums, kurā ir jāstenojas atcelšanas vai spēkā neesamības nosacījumiem — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Eiropas Savienības preču zīme — 34. panta 2. punkts — Pretendēšana uz agrākas valsts preču zīmes agrāku izcelsmi — Šīs pretendēšanas sekas attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi)

(2018/C 200/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG, Hamburga

Atbildētāja: Peek & Cloppenburg KG, Diseldorfa

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvinā daļībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 14. pants, aplūkots kopsakarā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi 34. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesību akts, saskaņā ar kuru tādas agrākas valsts preču zīmes spēkā neesamība vai tās īpašnieka tiesību atcelšana, uz kuras agrāku izcelsmi tiek pretendēts attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi, a posteriori var tikt noteikta vienīgi tad, ja šīs spēkā neesamības vai šīs atcelšanas nosacījumi ir īstenoties ne vien datumā, kurā notikusi atteikšanās no šīs agrākās valsts preču zīmes, vai datumā, kurā tā ir zaudējusi spēku, bet arī tiesas nolēmuma, ar kuru veikta šī noteikšana, datumā.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Lieta C-152/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Iepirkuma procedūras ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs — Direktīva 2004/17/EK — Pienākums pārskatīt cenu pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas — Šāda pienākuma neesamība Direktīvā 2004/17/EK, kā arī šāda pienākuma neizrietēšana no LESD 56. panta un Direktīvas 2004/17/EK pamatā esošajiem vispārējiem principiem — Ar dzelzceļa pārvadājumu darbību saistīti uzkopšanas un uzturēšanas pakalpojumi — LES 3. panta 3. punkts — LESD 26., 57., 58. un 101. pants — Pietiekamu precizējumu par pamatlīnijas faktiskajiem apstākļiem, kā arī iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālajiem jautājumiem vajadzību, neesamība — Nepieņemamība — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pants — Valsts tiesību normas, ar kurām netiek īstenotas Savienības tiesības — Kompetences neesamība)

(2018/C 200/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi SpA

Atbildētājs: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1251/2011 (2011. gada 30. novembris), un tās pamatā esošie vispārējie principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kurās nav paredzēta periodiska cenu pārskatīšana pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas šajā direktīvā minētajās nozarēs.

(¹) OV C 213, 3.7.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums (*Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Helga Krüsemann u.c.* (C-195/17), *Thomas Neufeldt u.c.* (C-197/17), *Ivan Wallmann* (C-198/17), *Rita Hoffmeyer* (C-199/17), *Rudolf Meyer* (C-199/17), *Susanne de Winder* (C-200/17), *Holger Schlosser* (C-201/17), *Nicole Schlosser* (C-201/17), *Peter Rebbe u.c.* (C-202/17), *Eberhard Schmeer* (C-203/17), *Brigitte Wittmann* (C-226/17), *Reinhard Wittmann* (C-228/17), *Regina Lorenz* (C-254/17), *Prisca Sprecher* (C-254/17), *Margarethe Yüce u.c.* (C-274/17), *Friedemann Schoen* (C-275/17), *Brigitta Schoen* (C-275/17), *Susanne Meyer u.c.* (C-278/17), *Thomas Kiehl* (C-279/17), *Ralph Eßer* (C-280/17), *Thomas Schmidt* (C-281/17), *Werner Ansorge* (C-282/17), *Herbert Blesgen* (C-283/17), *Simone Künnecke u.c.* (C-284/17), *Marta Gentile* (C-285/17), *Marcel Gentile* (C-285/17), *Gabriele Ossenbeck* (C-286/17), *Angelina Fell u.c.* (C-290/17), *Helga Jordan-Grompe u.c.* (C-291/17), *EUflight.de GmbH* (C-292/17)/*TUIfly GmbH*

(Apvienotās lietas C-195/17, no C-197/17 līdz C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, no C-278/17 līdz C-286/17 un no C-290/17 līdz C-292/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pārvadājumi — Kopēji noteikumi par kompensācijām un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos — Regula (EK) Nr. 261/2004 — 5. panta 3. punkts — 7. panta 1. punkts — Tiesības saņemt kompensāciju — Atbrīvojums — Jēdziens “ārkārtēji apstākļi” — “Neorganizēts streiks”)

(2018/C 200/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Helga Krüsemann u.c.* (C-195/17), *Thomas Neufeldt u.c.* (C-197/17), *Ivan Wallmann* (C-198/17), *Rita Hoffmeyer* (C-199/17), *Rudolf Meyer* (C-199/17), *Susanne de Winder* (C-200/17), *Holger Schlosser* (C-201/17), *Nicole Schlosser* (C-201/17), *Peter Rebbe u.c.* (C-202/17), *Eberhard Schmeer* (C-203/17), *Brigitte Wittmann* (C-226/17), *Reinhard Wittmann* (C-228/17), *Regina Lorenz* (C-254/17), *Prisca Sprecher* (C-254/17), *Margarethe Yüce u.c.* (C-274/17), *Friedemann Schoen* (C-275/17), *Brigitta Schoen* (C-275/17), *Susanne Meyer u.c.* (C-278/17), *Thomas Kiehl* (C-279/17), *Ralph Eßer* (C-280/17), *Thomas Schmidt* (C-281/17), *Werner Ansorge* (C-282/17), *Herbert Blesgen* (C-283/17), *Simone Künnecke u.c.* (C-284/17), *Marta Gentile* (C-285/17), *Marcel Gentile* (C-285/17), *Gabriele Ossenbeck* (C-286/17), *Angelina Fell u.c.* (C-290/17), *Helga Jordan-Grompe u.c.* (C-291/17), *EUflight.de GmbH* (C-292/17)

Atbildētāja: *TUIfly GmbH*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 3. punkts, to aplūkojot šīs regulas preambulas 14. apsvēruma gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda lidojumu apkalpes personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne ("neorganizēts streiks"), – sekojot aicinājumam, ko ir pauduši nevis uzņēmuma darbinieku pārstāvji, bet paši darbinieki, spontāni dodoties slimības atvaļinājumā, – kā tā, uz kuru attiecas pamatlietas un kuras cēlonis ir apkalpojošā gaisa pārvadātāja pēkšņais paziņojums par uzņēmuma pārstrukturēšanu, neietilpst jēdzienā "ārkārtēji apstākļi" šīs tiesību normas izpratnē.

- ⁽¹⁾ OV C 221, 10.7.2017.
OV C 231, 17.7.2017.
OV C 239, 24.7.2017.
OV C 283, 28.8.2017.
OV C 249, 31.7.2017.

**Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Medtronic GmbH/Finanzamt Neuss***

(Lieta C-227/17) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Muitas savienība un kopējais
muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Apakšpozīcijas 9021 10 10,
9021 10 90 un 9021 90 90 — Mugurkaula fiksācijas sistēma — Īstenošanas regula (ES) Nr. 1214/2014)**

(2018/C 200/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Medtronic GmbH*

Atbildētāja: *Finanzamt Neuss*

Rezolutīvā daļa

Kombinētā nomenklatūra, kas ietverta I pielikumā Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kurā grozījumi savukārt izdarīti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/1754 (2015. gada 6. oktobris), ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu mugurkaula fiksācijas sistēmu, kādas aplūkotas pamatlietā, klasificēšana kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 9021 90 90 ir izslēgta, ja šīs sistēmas var klasificēt kādā citā kombinētās nomenklatūras pozīcijas 9021 apakšpozīcijā. Iespējamā šo sistēmu klasificēšana kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 9021 10 10 vai apakšpozīcijā 9021 10 90 ir atkarīga no to raksturojošās galvenās funkcijas, kas iesniedzējtiesai būtu jānosaka, ņemot vērā šādu sistēmu objektīvās īpašības un pazīmes, kā arī to paredzēto un faktisko lietojumu.

- ⁽¹⁾ OV C 249, 31.7.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (*Krajský súd v Bratislave* (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty*

(Lieta C-302/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2003/87/EK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Mērķi — Bez maksas kvotu sadale — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko par pārskaitītajām un neizmantotajām kvotām ir piemērots nodoklis)

(2018/C 200/24)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Bratislave

Pamatlietas puses

Prasītāja: *PPC Power a.s.*

Atbildētājas: *Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds aplūkots pamatlietā, kurā nodoklis par bez maksas sadalīto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotām, ko ir pārdevuši vai ko nav izmantojuši uzņēmumi, uz kuriem attiecas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, ir noteikts 80 % apmērā no šo kvotu vērtības.

⁽¹⁾ OV C 269, 14.8.2017.

Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 12. aprīļa spriedums (*High Court (Irlande)* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *People Over Wind, Peter Sweetman/Coillte Teoranta*

(Lieta C-323/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Īpaši aizsargājamās dabas teritorijas — 6. panta 3. punkts — Iepriekšēja izpēte, lai noteiktu, vai ir jāveic īpaši aizsargājamās dabas teritorijas plāna vai projekta ietekmes novērtējums vai arī tas nav jāveic — Pasākumi, kas var tikt ņemti vērā šajā ziņā)

(2018/C 200/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Irlande)

Pamatlietas puses

Prasītāji: *People Over Wind, Peter Sweetman*

Atbildētāja: *Coillte Teoranta*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai vēlāk ir jāveic atbilstošs plāna vai projekta ietekmes uz attiecīgo teritoriju novērtējums, iepriekšējās izpētes posmā nav jāņem vērā pasākumi, kas ir vērsti uz šī plāna vai šī projekta kaitīgās ietekmes uz šo teritoriju novēršanu vai samazināšanu.

(¹) OV C 277, 21.8.2017.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-441/17) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — 6. panta 1. un 3. punkts — 12. panta 1. punkts — Direktīva 2009/147/EK — Savvaļas putnu aizsardzība — 4. un 5. pants — Natura 2000 teritorija “Puszcza Białowieska” — Grozījums mežu apsaimniekošanas plānā — Izmantojamās koksnes apjoma pieaugums — Plāns vai projekts, kas nav tieši nepieciešams teritorijas apsaimniekošanai un kas var būtiski ietekmēt šo teritoriju — Ietekmes uz teritoriju pienācīgs novērtējums — Teritorijas viengabalainības aizskārums — Aizsardzības pasākumu efektīva īstenošana — Ietekme uz aizsargāto sugu vairošanās vai atpūtas vietām)

(2018/C 200/26)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Hermes, H. Krämer, K. Herrmann un E. Kružiková)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji: M. J. Szyzsko, vides ministrs, kā arī B. Majczyna un D. Krawczyk, pārstāvji, kuriem palīdz K. Tomaszewski, eksperts)

Rezolutīvā daļa

1) Polijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti:

- ar Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu un savvaļas floras un faunas aizsardzību, kas grozīta ar Padomes 2013. gada 13. maija Direktīvu 2013/17/ES, 6. panta 3. punktu, pieņemot pielikumu Belovežas mežniecības meža apsaimniekošanas plānā, nepārliedzinoties, vai šis pielikums neaizskar Kopienas nozīmes teritorijas un īpaši aizsargājamās teritorijas PLC200004 Puszcza Białowieska viengabalainību;
- ar Direktīvas 92/43, kurā grozījumi veikti ar Direktīvu 2013/17, 6. panta 1. punktu, kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību, kas grozīta ar Direktīvu 2013/17, 4. panta 1. un 2. punktu, neparedzot nepieciešamos aizsardzības pasākumus, kas atbilstu ekoloģiskajām prasībām attiecībā uz Direktīvas 92/43, kurā grozījumi veikti ar Direktīvu 2013/17, I pielikumā minētajām dabiskajām dzīvotnēm un uz II pielikumā minētajām sugām, kā arī uz Direktīvas 2009/147, kurā grozījumi veikti ar Direktīvu 2013/17, I pielikumā minētajām putnu sugām un regulāri sastopamām migrējošām sugām, kuras minētajā pielikumā nav minētas, kuru dēļ ir izveidota Kopienas nozīmes teritorija un īpaši aizsargājama teritorija – PLC200004 Puszcza Białowieska;
- ar Direktīvas 92/43, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2013/17, 12. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktu, nenodrošinot saproksilofāgo vaboļu, proti, Buprestis splendens, sarkano plakaņu (Cucujus cinnaberinus), dzeltenkrūšu ēnvaboļu (Phryganophilus ruficollis) un egļu praulmīļu (Pytho kolwensis), kas ir minētas šīs direktīvas IV pielikumā, stingru aizsardzību, proti, Belovežas mežniecībā neaizliedzot tās apzināti nogalināt vai traucēt un pasliktināt to vairošanās vietu stāvokli vai tās iznīcināt, un

- ar Direktīvas 2009/147, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2013/17, 5. panta b) un d) punktu, nenodrošinot šīs direktīvas 1. pantā norādīto putnu sugu, tostarp apodziņa (*Glaucidium passerinum*), bīkšainā apoga (*Aegolius funereus*), baltmugurdzeņa (*Dendrocopos leucotos*) un trīspirkstu dzeņa (*Picoides tridactylus*) aizsardzību, proti, negādājot par to, lai Belovežas mežniecībā šīs sugas netiktu nogalinātas vai traucētas vairošanās periodā un ligzdošanas periodā un lai to ligzdas un olas apzināti netiktu iznīcinātas, bojātas vai pārvietotas.

2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 338, 9.10.2017.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 15. februārī Red Bull GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 30. novembra spriedumu apvienotajās lietās T-101/15 un T-102/15 Red Bull GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Red Bull GmbH (pārstāvji: A. Renck, advokāts, S. Petivlasova, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto 2017. gada 30. novembra nolēmumu apvienotajās lietās T-101/15 un T-102/15,
- atcelt atbildētāja Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 2. decembra lēmumus lietās R 2037/2013-1 un R 2036/2013-1 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējās tiesas sniegtā Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 4. panta interpretācija krāsu kombināciju preču zīmju kontekstā esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principiem. Vispārējā tiesa esot nepienācīgi noteikusi jaunu un nesamērīgu prasību attiecībā uz krāsu kombināciju preču zīmju grafisko attēlojumu, pamatojoties uz kļūdainu premisu, ka šādas preču zīmes pēc sava rakstura ir mazāk konkrētas. Pirmkārt, šai premisai neesot nekāda tiesiskā pamata, tā neatbilstot nevienam no tiesību aktos noteiktajiem mērķiem un tās sekas ir tādas, ka krāsu kombināciju preču zīmes tiek nelikumīgi un nesamērīgi diskriminētas salīdzinājumā ar visiem pārējiem preču zīmju veidiem, piemēram, vienas krāsas preču zīmēm, vārdiskām preču zīmēm, grafiskām preču zīmēm un citām. Otrkārt, pārsūdzētajā nolēmumā noteiktie kritēriji esot pretrunā tādu preču zīmju iedabai, ko veido krāsu kombinācija pati par sevi un kas – kā skaidri atzinusi Tiesa lietā *Libertel* ⁽²⁾ – nav telpiski norobežotas. Ar pārsūdzēto nolēmumu preču zīmes, ko veido krāsu kombinācija pati par sevi, faktiski tiek ierobežotas tādējādi, ka tās var būt tikai krāsainas grafiskas preču zīmes, pozīcijas preču zīmes vai ornamenta preču zīmes. Treškārt, pārsūdzētā nolēmuma potenciālās sekas esot tādas, ka vairāk nekā 85 % no atbildētāja reģistrā esošajām krāsu kombināciju preču zīmēm, kas atbilst apstrīdēto preču zīmju veidam, būtu spējā neesošas.

Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 4. pantu, nepareizi un nepieļaujami interpretējot spriedumu lietā *Heidelberger Bauchemie* ⁽³⁾, ciktāl tā esot noteikusi trīs kumulatīvas prasības attiecībā uz krāsu kombināciju preču zīmju grafisku attēlojumu, proti: i) precīzi attiecīgo krāsu toni; ii) attiecīgo krāsu proporcijas un iii) krāsu telpiskais izkārtojums. Minētās prasības neesot bijušas būtiskas šī nolēmuma mērķiem, un tām esot nesamērīgi negatīvas sekas tikai attiecībā uz preču zīmju vai apzīmējumu kategoriju vai klasi, kas sastāv no apzīmējumiem, kurus veido krāsu kombinācija vai krāsa pati par sevi. Vēl jo vairāk, trešā – pirmo reizi ieviesta – kumulatīvā prasība it kā esot attaisnota ar apgalvoto “ierobežoto krāsām raksturīgo spēju izteikt konkrētu nozīmi”. Taču pēdējais minētais aspekts līdz šim esot bijis aplūkots saistībā ar atšķirtspēju, veicot pārbaudi par preču zīmes reģistrējamību, nevis kā grafiskajam attēlojumam izvirzīta prasība, kas nozīmējot, ka tas no paša sākuma izraisa reģistrācijas spēkā neesamību, neļaujot pierādīt iegūto atšķirtspēju vai citādi izlabot situāciju. Ar pārsūdzēto nolēmumu tāpat esot pārkāpts Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 4. pants, prasot sniegt “skaidru” aprakstu attiecībā uz aplūkojamo preču zīmju veidu un prettiesiski sašaurinot šādu preču zīmju faktisko definīciju tādējādi, ka tā attiecas tikai uz preču zīmēm, kurām ir viens telpiskais (citiem vārdiem sakot, grafiskais) izkārtojums, kas atbilst paredzētajam turpmākajam faktiskajam preču zīmes lietojumam.

Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesiskās palāvbības aizsardzības principu, savā nolēmumā neizvērtējot un neņemot vērā to, ka pirmā apstrīdētā preču zīme tika pieteikta pirms sprieduma lietā *Heidelberger Bauchemie*, un tādējādi neievērojot to principu potenciālu piemērošanu, kurus Tiesa noteikusi spriedumos *Lambretta* ⁽⁴⁾ un *Cactus* ⁽⁵⁾. Tāpat tā esot pārkāpusi šo principu, neveicot visaptverošo vērtējumu attiecībā uz pieļaujamiem un uzticamiem avotiem, piemērojamajām tiesību normām un noteikumiem, Eiropas Savienības judikatūru un atbildētāja pamatnostādņēm, lai noteiktu, vai visi apstākļi, kuriem ir nozīme šajā lietā, kopā var pamatot konstatējumu, ka atbildētājs ir devis apelācijas sūdzības iesniedzējai konkrētus, beznosacījuma un saskaņotus solījumus, uz kuriem apelācijas sūdzības iesniedzēja palāvēs, izpildot tajos ietvertos noteikumus, kā rezultātā apelācijas sūdzības iesniedzējai esot radusies atbilstoša tiesiskā palāvēība.

Ar ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi samērīguma principu, neapsverot, cik nesamērīgi būtu atzīt par spēkā neesošām abas apstrīdētās preču zīmes, ņemot vērā šīs lietas ārkārtas apstākļus. It īpaši Vispārējā tiesa neesot konstatējusi, ka konkrētības, skaidrības un tiesiskās noteiktības mērķi varētu tikt likumīgi sasniegti, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja tiktu aicināta un tai tiktu atļauts sniegt skaidrāku abu preču zīmju aprakstu tā, lai to reģistrācija varētu palikt spēkā, nevis atzīstot abas reģistrācijas par spēkā neesošām.

Ar piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi savu reglamentu, nepareizi piemērojot Reglamenta 134. panta 1. punktu un piespriežot apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Šīs lietas ārkārtas apstākļi un taisnīguma princips prasot, lai saskaņā ar Reglamenta 135. panta 1. punktu apelācijas sūdzības iesniedzējai netiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus (un lai atbildētājam tiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

⁽²⁾ Spriedums, 2003. gada 6. maijs, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ Spriedums, 2004. gada 24. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ Spriedums, 2017. gada 16. februāris, *Brandconcern BV/EUIPO un Scooters India* (“Lambretta”), C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ Spriedums, 2017. gada 11. oktobris, *EUIPO/Cactus SA* (“Cactus”), C-501/15 P, EU:C:2017:750.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. martā – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-207/18)

(2018/C 200/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: E. Gippini Fournier, G. von Rintelen un J. Samnadda)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

- atzīt, ka, vēlākais līdz 2016. gada 10. aprīlim nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/26/ES (2014. gada 26. februāris) par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 43. pantā paredzētos pienākumus;
- atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam noteikt Spānijas Karalistei kavējuma naudu par katru dienu 123 928,64 EUR apmērā, sākot ar sprieduma, ar ko konstatēta pienākuma pieņemšana vai katrā ziņā paziņojot Komisijai par aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2014/26/ES prasības, pieņemšanu neizpilde;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Direktīvas 2014/26 4. panta 43. punkta 1. punktam dalībvalstīm līdz 2016. gada 10. aprīlim bija jāpieņem un jāpublicē normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, un nekavējoties par to jāpaziņo Komisijai.

Tā kā Spānijas Karaliste nav pilnībā transponējusi Direktīvu 2014/26/ES un nav paziņojusi Komisijai transponēšanas pasākumus, Komisija ir nolēmusi celt šo prasību Tiesā.

Komisija piedāvā noteikt Spānijas Karalistei kavējuma naudu par katru dienu 123 928,64 EUR apmērā, sākot ar datumu, kurā pasludināts spriedums, aprēķinā ņemot vērā pārkāpuma smagumu, ilgumu un atturošo iedarbību atbilstoši šīs dalībvalsts maksātspējai.

⁽¹⁾ OV 2014, L 84, 72. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. martā iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – Jana Petruřová/FIBO Group Holdings Ltd.

(Lieta C-208/18)

(2018/C 200/29)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: Jana Petruřová

Atbildētāja: FIBO Group Holdings Ltd.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ 17. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda persona kā, piemēram, prasītāja pamatlietā, kas nodarbojas ar tirdzniecību FOREX (starptautiskajā valūtas tirgū), aktīvi izvietojot savus rīkojumus, lai gan ar trešās personas starpniecību, kas profesionāli nodarbojas ar šādu tirdzniecību, ir jāuzskata par patērētāju šā noteikuma izpratnē?

⁽¹⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 11. aprīlī — Eiropas Komisija/Horvātijas Republika

(Lieta C-250/18)

(2018/C 200/30)

Tiesvedības valoda – horvātu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Mataija un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Horvātijas Republika

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka Horvātijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2008/98 ⁽¹⁾ 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus, jo nav noteikusi, ka *Biljane Donje* poligonā noglabātais akmens balasts ir atkritumi, nevis blakusprodukts, un ka tas ir jāapsaimnieko kā atkritumi;
- atzīt, ka Horvātijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2008/98 13. pantā paredzētos pienākumus, jo nav veikusi visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka *Biljane Donje* noglabāto atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi;
- atzīt, ka Horvātijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2008/98 15. panta 1. punktā paredzētos pienākumus, jo nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai pārliecinātos, ka *Biljane Donje* poligonā noglabāto atkritumu īpašnieks atkritumu apstrādi veic pats vai uztic to starpniekam vai uzņēmumam, kas veic atkritumu apstrādi, vai arī privātam vai valsts atkritumu savācējam;
- piespriest Horvātijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saistībā ar direktīvas 5. panta 1. punkta pārkāpumu:

Direktīvas 5. panta 1. punktā ir noteikti kumulatīvi nosacījumi, kam ir jābūt izpildītiem, lai ražošanas procesā radušos vielu vai priekšmetu, kuru ražošana nebija šā procesa galvenais mērķis, varētu uzskatīt par blakusproduktu, nevis par atkritumu. Šo 5. panta 1. punktu Horvātijas Republika ir nepareizi piemērojusi *Biljane Donje* poligonā noglabātajiem atkritumiem, jo tā – lai arī nebūdamā pārliecināta, ka šie atkritumi turpmāk tiks lietoti, kā noteikts direktīvas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā – nav noteikusi, ka tie ir atkritumi, nevis blakusprodukta.

Saistībā ar direktīvas 13. panta pārkāpumu:

Direktīvas 13. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi. Lai arī Horvātijas iestādes konstatēja, ka *Biljane Donje* poligons atrodas vietā, kas nav ne paredzēta, ne sagatavota atkritumu noglabāšanai, proti, uz zemes gabala, kas nav nekādi aizsargāts pret atkritumu nonākšanu ūdenī un gaisā, līdz šim nav īstenots neviens no pasākumiem, ko Horvātijas iestādes ir noteikušas attiecībā uz šo poligonu. Šī situācija ir saglabājusies nemainīga ilgu laiku, kā rezultātā noteikti ir radies vides pasliktinājums. Tādējādi Horvātijas Republika nav veikusi visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka *Biljane Donje* poligonā noglabāto atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi.

Saistībā ar direktīvas 15. panta 1. punkta pārkāpumu:

Direktīvas 15. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai katrs sākotnējais atkritumu radītājs vai cits īpašnieks atkritumu apstrādi veic pats vai uztic to starpniekam vai uzņēmumam, kas veic atkritumu apstrādi, vai arī privātam vai valsts atkritumu savācējam saskaņā ar direktīvas 4. un 13. pantu. Horvātijas iestādes nav nodrošinājušas, ka atkritumu īpašnieks šo atkritumu apstrādi veic pats vai uztic to kādai no 15. panta 1. punktā minētajām personām. Tas izriet no apstākļa, ka prasības celšanas dienā minētie atkritumi joprojām tiek nelikumīgi noglabāti *Biljane Donje* poligonā, kur tie atrodas jau ilgu laiku. Horvātijas iestādes nav veikušas iedarbīgus pasākumus, kuru rezultātā atkritumu īpašnieks šo atkritumu apstrādi veiktu vai nu pats, vai ar direktīvas 15. panta 1. punktā minēto personu starpniecību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – *Messi Cuccittini/EUIPO – J-M.-E.V. e hijos* (“MESSI”)

(Lieta T-554/14) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “MESSI” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MASSI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 200/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Barselona, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. L. Rivas Zurdo un M. Toro Gordillo, vēlāk J.-B. Devaureix un J.-Y. Teindas Maillard, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: sākotnēji O. Mondéjar Ortuño, vēlāk S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granoljersa, Spānija) (pārstāvji: J. Güell Serra un M. Ceballos Rodríguez, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 1553/2013-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp J-M.-E.V. e hijos un Messi Cuccittini k-gu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 1553/2013-1.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Lionel Andrés Messi Cuccittini tiesāšanās izdevumus.
- 3) J-M.-E.V. e hijos, SRL sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 339, 29.9.2014.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – *One of Us u.c./Komisija*

(Lieta T-561/14) ⁽¹⁾

(Institucionālās tiesības — Eiropas pilsoņu iniciatīva — Pētniecības politika — Sabiedrības veselība — Sadarbība attīstības jomā — Savienības finansējums darbībām, kas saistītas ar cilvēka embriju iznīcināšanu — Komisijas paziņojums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 211/2011 10. panta 1. punkta c) apakšpunktu — Prasība atcelt tiesību aktu — Procesuālā rīcības spēja — Apstrīdams tiesību akts — Daļēja nepieņemamība — Pārbaude tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2018/C 200/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: European Citizens' Initiative One of Us un citi prasītāji, kuru nosaukumi ir norādīti sprieduma pielikumā (pārstāvji: sākotnēji C. de La Hougue, vēlāk J. Paillot, advokāti, un visbeidzot P. Diamond, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Laitenberger un H. Krämer)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Polijas Republika (pārstāvji: M. Szwarc, A. Miłkowska un B. Majczyna)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji: sākotnēji U. Rösslein un E. Waldherr, vēlāk – U. Rösslein un R. Crowe) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: E. Rebasti un K. Michoel)

Priekšmets

Par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2014. gada 28. maija Paziņojumu COM (2014) 355 final par Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Uno di noi”.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) European Citizens' Initiative One of Us un citi prasītāji, kuru vārdi ir ietverti pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Polijas Republika, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 409, 17.11.2014.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – CRM/Komisija

(Lieta T-43/15) ⁽¹⁾

(Aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde — Piadina romagnola vai Piada romagnola — Reģistrācijas process — Pilnvaru sadalījums starp Komisiju un valstu iestādēm — Saikne starp preces reputāciju un tās ģeogrāfisko izcelsmi — Regulas (EK) Nr. 1151/2012 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Reģistrācijas pieteikuma kontroles, ko veic Komisija, apjoms — Regulas Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) daļa, 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) daļa un 50. panta 1. punkts — Specifikāciju atcelšanas valsts tiesā ietekme uz procedūru Komisijā — Komisijas pienākums veikt izmeklēšanu — Labas pārvaldības princips — Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)

(2018/C 200/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CRM Srl (Modēne, Itālija) (pārstāvji: sākotnēji G. Forte, C. Marinuzzi un A. Franchi, pēc tam – G. Forte un C. Marinuzzi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji D. Bianchi, J. Guillem Carrau un F. Moro, pēc tam – D. Bianchi, A. Lewis un F. Moro)

Personas, kas iestājušās lietā, atbildētājas prasījumu atbalstam: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, kam palīdz M. Scino, avvocato dello Stato), Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom) (Rimini, Itālija) (pārstāvji: A. Improda un P. Rodilosso, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2014. gada 24. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1174/2014 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (AÇIN)) (OV 2014, L 316, 3. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) CRM srl sedz divas trešdaļas savu tiesāšanās izdevumu un divas trešdaļas no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem, kas radušies šajā tiesvedībā.
- 3) Komisija sedz vienu trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu un vienu trešdaļu no CRM tiesāšanās izdevumiem, kas radušies šajā tiesvedībā.
- 4) CRM un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.
- 5) Itālijas Republika un Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom) sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 89, 16.3.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB

(Lieta T-251/15) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem — Lēmums 2004/258/EK — Dokumenti saistībā ar ECB 2014. gada 1. augusta lēmumu par Banco Espírito Santo SA — Netieši izteikts piekļuves atteikums — Tiešs piekļuves atteikums — Daļējs piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar ECB lemjošo instanču apspriedēm — Izņēmums saistībā ar Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku — Izņēmums saistībā ar Savienības vai dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti — Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2018/C 200/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji: sākotnēji R. Oliveira, N. Cunha Barnabé un S. Estima Martins, advokāti, vēlāk L. Soares Romão, J. Shearman de Macedo un D. Castanheira Pereira, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: sākotnēji F. Malfrière un S. Lambrinoc, vēlāk F. Malfrière un T. Filipova, pārstāvji, kam palīdz H.-G. Kamann un P. Gey, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt, ECB 2015. gada 1. aprīļa lēmumu, ar kuru daļēji atteikta piekļuve noteiktiem dokumentiem, kas saistīti ar tās 2014. gada 1. augusta lēmumu par Banco Espírito Santo SA, un, otrkārt, atcelt netiešo lēmumu par piekļuves atteikumu minētajiem dokumentiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2015. gada 1. aprīļa lēmumu, ar kuru daļēji atteikta piekļuve noteiktiem dokumentiem, kas saistīti ar ECB 2014. gada 1. augusta lēmumu par Banco Espírito Santo SA, ciktāl ar to atteikta piekļuve ECB padomes 2014. gada 28. jūlija lēmuma protokola izsvilkumos norādītajam aizdevuma apmēram, kā arī ECB valdes 2014. gada 28. jūlija un 1. augusta priekšlikumos aizklātajai informācijai.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.

3) *Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA* un *ECB* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015

Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – Ungārija/Komisija

(Apvienotās lietas T-554/15 un T-555/15) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar Ungārijas 2014. gada Likumu Nr. XCIV par veselības iemaksām no tabakas rūpniecības uzņēmumiem — Atbalsts, kas izriet no grozījumiem, kuri 2014. gadā izdarīti Ungārijas 2008. gada Likumā par pārtikas apriti un tās oficiālo uzraudzību — Nodokļi ar progresīvu likmi no gada apgrozījuma — Lēmums uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru — Pārtraukšanas rīkojuma vienlaicīga pieņemšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pārtraukšanas rīkojuma neatdalāmība — Interese celt prasību — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Tiesības uz aizstāvību — Lojālas sadarbības princips — Regulas (EK) Nr. 659/1999 11. panta 1. punkts)

(2018/C 200/35)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji: M. Fehér un G. Koós)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, P.-J. Loewenthal un K. Talabér-Ritz)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt, pirmkārt, Komisijas 2015. gada 15. jūlija Lēmumu C(2015) 4805 *final* par valsts atbalstu SA.41187 (2015/NN) – Ungārija – Veselības iemaksas no tabakas rūpniecības uzņēmumiem (OV 2015, C 277, 24. lpp.), un, otrkārt, Komisijas 2015. gada 15. jūlija Lēmumu C(2015) 4808 *final* par valsts atbalstu SA.40018 (2015/C) (ex 2014/NN) – Ungārijas pārtikas ķēdes inspekciju [aprites pārbaudes] nodevas 2014. gada grozījumi (OV 2015, C 277, 12. lpp.).

Rezolutīvā daļa

1) Prasības noraidīt.

2) Ungārija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 398, 30.11.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – European Dynamics Luxembourg un Evropaiki Dynamiki/Komisija

(Lieta T-752/15) ⁽¹⁾

(Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Atbalsta un konsultāciju pakalpojumi tehniskajiem informātikas darbiniekiem IV (STIS IV) — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārmērīgi zemas cenas piedāvājums — Piešķiršanas kritēriji — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Ārpuslīgumiskā atbildība)

(2018/C 200/36)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburga, Luksemburga) un Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji: M. Sfyri, C.-N. Dede un D. Papadopolou, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji S. Delaude, A. Kyratsou un S. Lejeune, vēlāk S. Delaude, A. Kyratsou un A. Katsimerou, pārstāvji)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2015. gada 29. oktobra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāju iesniegtais piedāvājums atklātajā iepirkumā Nr. DIGIT/R3/PO/2015/0008 "Atbalsta un konsultāciju pakalpojumi tehniskajiem informātikas darbiniekiem IV (STIS IV)" attiecībā uz 3. daļu par "risinājumu izstrādi un testēšanu saistībā ar tīmekļa infrastruktūru un IT sistēmu infrastruktūru, tostarp atbalstu un inženieriju", un, otrkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājiem esot radušies šī lēmuma dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA* un *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence* u.c./ECB

(Apvienotās lietas no T-133/16 līdz T-136/16) ⁽¹⁾

(Ekonomikas un monetārā politika — Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība — Regulas (ES) Nr. 1024/2013 4. panta 1. punkta e) apakšpunkts un 3. punkts — Persona, kas faktiski vada kredītiestādes darbību — Direktīvas 2013/36/ES 13. panta 1. punkts un Francijas Monetārā un finanšu kodeksa L.511-13. pants — Kredītiestādes pārvaldes institūcijas, kura veic uzraudzības funkcijas, priekšsēdētāja pienākumu un tās pašas kredītiestādes ģenerāldirektora pienākumu pārklāšanās nepieļaujamības princips — Direktīvas 2013/36 88. panta 1. punkta e) apakšpunkts un Francijas Monetārā un finanšu kodeksa L.511-58. pants)

(2018/C 200/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja lietā T-133/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence* (Ēksanprovansa, Francija) (pārstāvji: P. Mele un H. Savoie, advokāti)

Prasītāja lietā T-134/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées* (Albi, Francija) (pārstāvji: P. Mele un H. Savoie, advokāti)

Prasītāja lietā T-135/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres* (Senta, Francija) (pārstāvji: P. Mele un H. Savoie, advokāti)

Prasītāja lietā T-136/16: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie* (Amjēna, Francija) (pārstāvji: P. Mele un H. Savoie, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka (pārstāvji: A. Karpf un C. Hernández Saseto, pārstāvji, kam palīdz A. Heinzmann, advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik un A. Steiblytē)

Priekšmets

Prasības, kas ir pamatotas ar LESD 263. pantu un ar kurām tiek lūgts atcelt Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 29. janvāra lēmumus, attiecīgi:

ECB/SSM/2016 969500TJ5KRTCJQWXH05/98,

ECB/SSM/2016 969500TJ5KRTCJQWXH05/100,

ECB/SSM/2016 969500TJ5KRTCJQWXH05/101 un

ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/99, kas pieņemti, piemērojot Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.), 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu, Eiropas Centrālās bankas Regulas (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (OV 2014, L 141, 1. lpp.), 93. pantu un *code monétaire et financier français* [Francijas Monetārais un finanšu kodekss] L. 511–13., L. 511–52., L. 511–58., L. 612–23–1. un R. 612–29–3. pantu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasības noraidīt.
- 2) Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres un Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 175, 17.5.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – Azarov/Padome

(Lieta T-190/16) (¹)

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kam piemēro līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Tiesības uz aizstāvību — Labas pārvaldības princips — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Tiesības uz īpašumu — Tiesības uz darījumdarbības brīvību — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2018/C 200/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mykola Yanovych Azarov (Kijeva, Ukraina) (pārstāvji: G. Lansky un A. Egger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: J.-P. Hix un F. Naert)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/318 (2016. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016, L 60, 76. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/311 (2016. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016, L 60, 1. lpp.), ciktāl ar šiem tiesību aktiem prasītāja vārds ir saglabāts to personu, vienību un struktūru sarakstā, uz kurām attiecas šie ierobežojošie pasākumi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

2) Mykola Yanovych Azarov atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (“CHATKA”)

(Lieta T-248/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “CHATKA” — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “CHATKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts (tagad – Regulas Nr. 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkts))

(2018/C 200/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Walfood SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: E. Cornu, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spānija) (pārstāvji: S. García Cabezas un R. Fernández Iglesias, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 21. marta lēmumu lietā R 150/2015–5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Romanov Holding un Walfood.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) Walfood SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (“M’Cooky”)

(Lieta T-288/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “M’Cooky” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “MR.COOK” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Sajaukšanas iespēja)

(2018/C 200/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Convivo GmbH (Vīne, Austrija) (pārstāvis: C. Düchs, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: L. Rampini un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Porcesadora Nacional de Alimentos C.A. Pronaca (Quito, Ekvadora)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 7. marta lēmumu lietā R 1039/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Porcesadora Nacional de Alimentos C. A. Pronaca un Convivo.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Convivo GmbH sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – Walford/EUIPO – Romanov Holding (“CHATKA”) (Lieta T-312/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “CHATKA” — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “CHATKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts (tagad – Regulas Nr. 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts))

(2018/C 200/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Walford SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: E. Cornu, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spānija) (pārstāvji: S. García Cabezas un R. Fernández Iglesias, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 21. marta lēmumu lietā R 2780/8014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Romanov Holding un Walford.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Walford SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 305, 22.8.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – *Perfumes y Aromas Artesanales*/EUIPO – *Aromas Selective* (“Aa AROMAS artesanales”)

(Lieta T-426/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Aa AROMAS artesanales” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Aromas PERFUMARIA Beleza em todos os sentidos” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Pakalpojumu identiskums vai līdzība — Apzīmējumu līdzība — Konkrētā sabiedrības daļa — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 200/42)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Perfumes y Aromas Artesanales, SL* (Arganda del Reja, Spānija) (pārstāvis: J. Botella Reyna, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Zaera Cuadrado un A. Schifko)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Aromas Selective, SL* (Dos Hermanas, Spānija) (pārstāvji: I. Temiño Ceniceros un J. Oria Sousa-Montes, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 20. maija lēmumu lietā R 766/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Aromas Selective* un *Perfumes y Aromas Artesanales*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Perfumes y Aromas Artesanales, SL* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un *Aromas Selective, SL* tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas iepriekš minētajai sabiedrībai radušies procesā EUIPO Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 364, 3.10.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – *Verein Deutsche Sprache*/Komisija

(Lieta T-468/16) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz Komisijas lēmumu par Berlaymont ēkas presei paredzētās zāles iekārtojumā veiktajām izmaiņām, uzrakstus izvietojot tikai franču un angļu valodās — Daļējs piekļuves atteikums — Komisijas paziņojums par dokumentu neesamību — Likumības prezumpcija — Kļūda tiesību piemērošanā — Pienākums norādīt pamatojumu

(2018/C 200/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Verein Deutsche Sprache eV* (Dortmunde, Vācija) (pārstāvis: W. Ehrhardt, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Erlbacher un F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 10. jūnija lēmumu C(2016) 3714 *final* par prasītājas atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) iesniegto pieteikumu piekļūt noteiktiem dokumentiem, kuri attiecas uz Komisijas lēmumu par Briselē esošās *Berlaymont* ēkas presei paredzētās zāles iekārtojumā veiktajām izmaiņām, uzrakstus izvietojot tikai franču un angļu valodās.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Verein Deutsche Sprache eV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – *Vincenti/EUIPO*

(Lieta T-747/16) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Invaliditātes komitejas slēdziens — Iecelēj institūcijas rīcības brīvība — Civildienesta noteikumu 53. un 78. pants — Kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2018/C 200/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Guillaume Vincenti* (Alikante, Spānija) (pārstāvis: *H. Tettenborn*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: *A. Lukošūtē*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt *EUIPO* 2015. gada 18. decembra lēmumu par atteikumu atzīt prasītāja pilnīgu pastāvīgu darba nespēju un atzīt viņa pensionēšanos.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Guillaume Vincenti* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 14, 16.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (Dārza aizslietnis)

(Lieta T-756/16) ⁽¹⁾

(Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības atzīšanas process — Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kas attēlo dārza aizslietni — Agrāks Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības pamats — Agrāka dizainparauga nodošana atklātībā — Novitātes neesamība — Individuāla rakstura neesamība — Regulas (EK) Nr. 6/2002 5. un 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2018/C 200/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Euro Castor Green (Bagnolet, Francija) (pārstāvis: B. Lafont, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Netlon France (Saint-Saulve, Francija) (pārstāvis: C. Berto, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 11. augusta lēmumu lietā R 754/2014–3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Netlon France un Euro Castor Green.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Euro Castor Green atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 9.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedums – PY/EUCAP Sahel Niger

(Lieta T-763/16) ⁽¹⁾

(Šķīrējklauzula — Eiropas Savienības starptautisko misiju darbinieki — Strīdi, kas attiecas uz darba līgumiem — Iekšējās izmeklēšanas procedūras — Cietušo, kuri ziņo par vardarbību, aizsardzība — Līgumiskā atbildība)

(2018/C 200/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PY (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Tymen, avocats)

Atbildētāja: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger) (pārstāvji: E. Raoult un M. Vicente Hernandez, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 272. pantu un ar ko tiek lūgts piespriest EUCAP Sahel Niger atlīdzināt prasītājam viņam EUCAP Sahel Niger līgumiskā pārkāpuma dēļ izdarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Piespriest EUCAP Sahel Niger izmaksāt PY summu 10 000 EUR apmērā.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Piespriest EUCAP Sahel Niger papildus saviem tiesāšanās izdevumiem segt trīs ceturtdaļas no PY izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 6, 9.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld (“ZOOM”)

(Lieta T-831/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ZOOM” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības grafiska un vārdiska preču zīmes “ZOOM” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 200/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kabushiki Kaisha Zoom (Tokija, Japāna) (pārstāvis: M. de Arpe Tejero, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral, K. Sidat Humphreys un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Leedsworld, Inc. (New Kensington, Pensilvānija, Amerikas Savienotās Valstis)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 7. septembra lēmumu lietā R 1235/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Kabushiki Kaisha Zoom un Leedsworld.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2016. gada 7. septembra lēmumu lietā R 1235/2015-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Kabushiki Kaisha Zoom un Leedsworld, Inc.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – *Menta y Limón Decoración*/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Reģionālā tautastērpā ģērbta vīrieša attēls)

(Lieta T-183/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlots reģionālā tautastērpā ģērbts vīrietis — Agrāki valsts rūpnieciskie dizainparaugi — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 53. panta 2. punkta d) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 2. punkta d) apakšpunkts) — Eiropas Savienības preču zīmes izmantošanas aizliegums saskaņā ar valsts tiesībām — EUIPO veiktā valsts tiesību piemērošana)

(2018/C 200/48)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Menta y Limón Decoración, SL* (Argame, Spānija) (pārstāvis: E. Estella Garbayo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – sākotnēji S. Palmero Cabezas, vēlāk – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Spānija) (pārstāvis: M. J. Sanmartín Sanmartín, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmumu lietā R 510/2015-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Menta y Limón Decoración* un Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Menta y Limón Decoración, SL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 151, 15.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – *Senetic*/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (“hp”)

(Lieta T-207/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “hp” — Absolūti atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts) — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Ļaunticība — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2018/C 200/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Senetic S.A.* (Katovice, Polija) (pārstāvis: M. Krekora, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: HP Hewlett Packard Group LLC (Hjūstona, Teksasa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: T. Raab un C. Tenkhoff, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. februāra lēmumu lietā R 1001/2016-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Senetic un HP Hewlett Packard Group.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Senetic S.A. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 168, 29.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (“HP”)

(Lieta T-208/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “HP” — Absolūti atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts) — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Ļaunticība — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2018/C 200/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Senetic S.A. (Katovice, Polija) (pārstāvis: M. Krekora, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: HP Hewlett Packard Group LLC (Hjūstona, Teksasa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: T. Raab un C. Tenkhoff, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. februāra lēmumu lietā R 1002/2016-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Senetic un HP Hewlett Packard Group.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Senetic S.A. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 168, 29.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 25. aprīļa spriedums – *Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO – Hotel Preidlhof* (“ROMANTIK”)

(Lieta T-213/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ROMANTIK” — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts))

(2018/C 200/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Romantik Hotels & Restaurants AG* (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvji: S. Hofmann un W. Göpfert, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Lenz un D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Hotel Preidlhof GmbH* (Naturns, Itālija) (pārstāvis: A. Wittwer, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 3. februāra lēmumu lietā R 1257/2016-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Hotel Preidlhof* un *Romantik Hotels & Restaurants*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Romantik Hotels & Restaurants AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 168, 29.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedums – *Pfalzmarkt für Obst und Gemüse/EUIPO* (“100 % Pfalz”)

(Lieta T-220/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “100 % Pfalz” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants (tagad – Regulas 2017/1001 94. pants))

(2018/C 200/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG* (Mutterstadt, Vācija) (pārstāvji: C. Gehweiler un C. Weber, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Söder un D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 7. februāra lēmumu lietā R 1549/2016–1 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “100 % Pfalz” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 178, 6.6.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – *Mémora Servicios Funerarios*/EUIPO – *Chatenoud* (“MEMORAME”)

(Lieta T-221/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MEMORAME” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “mémora” un agrākas valsts vārdiskas preču zīmes “MÉMORA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Preču un pakalpojumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 200/53)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Mémora Servicios Funerarios SLU* (Saragosa, Spānija) (pārstāvji: C. Marí Aguilar un J. Gallego Jiménez, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Georges Chatenoud* (Tivjē, Francija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 10. februāra lēmumu lietā R 1308/2016–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Mémora Servicios Funerarios* un *G. Chatenoud*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Mémora Servicios Funerarios SLU* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 239, 24.7.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 24. aprīļa spriedums – VSM/EUIPO (“WE KNOW ABRASIVES”)(Lieta T-297/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “WE KNOW ABRASIVES” reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Apelācijas padomes kompetence gadījumā, kad apelācijas sūdzība attiecas tikai uz daļu no reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem — Regulas (EK) Nr. 207/2009 64. panta 1. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 71. panta 1. punkts) — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 200/54)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hanovere, Vācija) (pārstāvis: M. Horak, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: W. Schramek un A. Söder)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 6. marta lēmumu lietā R 1595/2016–4 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “WE KNOW ABRASIVES” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 6. marta lēmumu lietā R 1595/2016–4 daļā, kurā ir atteikta vārdiskā apzīmējuma “WE KNOW ABRASIVES” reģistrācija attiecībā uz 35. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kuri atbilst šādam aprakstam: “reklāma; komercdarbības vadības pakalpojumi; sekretariāta pakalpojumi; vairumtirdzniecības pakalpojumi būvniecībai paredzētu metāla produktu jomā; uzņēmumu pārvaldīšana”.
- 2) Pārējā daļā VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG prasījumus noraidīt.
- 3) VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken un EUIPO sedz katrs pats savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedums – Genomic Health/EUIPO (“ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE”)(Lieta T-354/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Vienlīdzīga attieksme)

(2018/C 200/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Genomic Health, Inc. (Redwood City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: A. Reid, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un K. Sidat Humphreys)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 14. februāra lēmumu lietā R 1682/2016-5 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu "ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE" kā Eiropas Savienības preču zīmi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Genomic Health, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 249, 31.7.2017.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. martā – *Romańska/Frontex*

(Lieta T-212/18)

(2018/C 200/56)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Karolina Romańska* (Varšava, Polija) (pārstāve: A. Tetkowska, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu,
- atcelt Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras ar juridisko adresi Varšavā 2017. gada 14. jūnija lēmumu par *Karolina Romańska* darba līguma izbeigšanu, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 47. pantu,
- atzīt, ka Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra ir īstenojusi psiholoģisku vardarbību pret *Karolina Romańska* un viņu diskriminējusi,
- noteikt pienākumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai izbeigt diskrimināciju un psiholoģisku vardarbību pret darbiniekiem, kā arī ieviest pret diskrimināciju un psiholoģisku vardarbību vērstu politiku atbildētājā aģentūrā,
- piespriest Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai samaksāt *Karolina Romańska ex aequo et bono* summu 100 000 EUR kā nodarītā kaitējuma atlīdzību,
- piespriest Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai samaksāt summu 4 402 PLN kā nodarīto zaudējumu atlīdzību,
- piespriest Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz to, ka atbildētāja aģentūra esot īstenojusi psiholoģisku vardarbību pret prasītāju un viņu diskriminējusi. Nodarbinātības Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrā laikā prasītāja esot bijusi psiholoģiskās vardarbības un pazemojumu upuris, tikusi vainota par svešām kļūdām, tikusi publiski pazemota, kā arī cietusi no citas nepareizas rīcības savā nodaļā, par ko esot bijis zināms augstāk stāvošajiem un tie neesot veikuši nekādas darbības.

2. Otrais pamats attiecas uz kaitējumu veselībai, ko izraisījusi psiholoģiska vardarbība atbildētājā aģentūrā. 2016. gada aprīlī prasītājam pēkšņi un strauji esot pasliktinājusies veselība, ko pamato medicīniski dokumenti. Kopš tā laika prasītāja turpinot šo ārstēšanu. Ārsts esot apstiprinājis, ka veselība ir pasliktinājusies saistībā ar nerviem, it īpaši psiholoģiskas vardarbības darba vietā un profesionālās izdegšanas dēļ. Prasītājam esot bijuši ārstēšanās izdevumi, kas izriet no prasībai pievienotajiem medicīniskajiem dokumentiem.
3. Trešais pamats attiecas uz to, ka neesot sniegta palīdzība saistībā ar psiholoģisko vardarbību un diskrimināciju atbildētājā iestādē. Prasītāja esot vērsusies pie atbildētājas pēc palīdzības, par kuru ir runa Savienības Civildienesta noteikumos, saistībā ar psiholoģisko vardarbību un diskrimināciju atbildētājā aģentūrā. Prasītāja esot iesniegusi atbildētājai vairākus viņai pieņemamus situācijas risinājumus. Atbildētāja esot ignorējusi prasītājas veselības jautājumu un neesot veikusi nekādas darbības, akceptējot situāciju, kas kaitē prasītājam, un pieļaujot šīs situācijas turpināšanos.
4. Ceturtais pamats attiecas uz to, ka atbildētāja esot diskriminējusi dzimuma, tautības un piederības arodbiedrībai dēļ. Prasītāja vairākkārt esot pieteikusies uz augstākstāvošu amatu atbildētājā aģentūrā. Lai gan prasītājam esot visaptveroša izglītība, vairāku svešvalodu zināšanas, izcils ikgadējais novērtējums un viņa nepārtraukti esot paaugstinājis kvalifikāciju, viņa nekad neesot tikusi paaugstināta. Šīs situācijas pamatā esot diskriminācija. Vairākkārtējas prasītājas vērsšanās pie atbildētājas saistībā ar psiholoģisko vardarbību un diskrimināciju pret to rezultātā atbildētāja esot piedāvājusi prasītājam komandējumu, kam prasītāja esot veikusi visus sagatavošanās darbus, tostarp apgūstot svešvalodu no nulles līmeņa līdz saziņas līmenim, bet pēc tam atbildētāja esot atcēlusi komandējumu četras dienas pirms lidojuma. Atbildētāja esot pamatojusi komandējuma atcelšanu ar prasītājas attiecībām ar arodbiedrību.
5. Piektais pamats attiecas uz prasītājas nepamatotu atlaišanu. Prasītājas atlaišana no darba esot bijusi nepamatota un bez pamatojuma pēc būtības. Darba līguma izbeigšana esot sekas tam, ka prasītāja atteicās akceptēt psiholoģisko vardarbību pret viņu un viņas diskriminēšanu atbildētājā aģentūrā.

Prasība, kas celta 2018. gada 2. aprīlī – *Global Silicones Council* u.c./Komisija

(Lieta T-226/18)

(2018/C 200/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Global Silicones Council* (Vašingtona, ASV), *Wacker Chemie AG* (Minhene, Vācija), *Momentive Performance Materials GmbH* (Lēverkūzene, Vācija), *Shin-Etsu Silicones Europea BV* (Almēre, Nīderlande), *Elkem Silicones France SAS* (Liona, Francija) (pārstāvis: M. Navin-Jones, *Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto aktu atbilstoši LESD 263. pantam;
- atzīt, ka atbilstoši LESD 277. pantam *REACH* regulas XIII pielikums un/vai attiecīgie šā pielikuma noteikumi (konkrētāk, 1.1.2. iedaļa un/vai 1.2.2. iedaļa) ir pretrastiski un izskatāmajā lietā nav piemērojami, ciktāl tie liedz vai traucē veikt derīgu novērtējumu un/vai izdarīt secinājumu par D4 un D5 īpašībām;
- gadījumā, ja: (a) Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (“ECHA”) Dalībvalstu komitejas 2015. gada aprīļa atzinumu; (b) ECHA Riska novērtēšanas komitejas 2016. gada marta atzinumu; (c) ECHA Sociāla un ekonomiska izvērtējuma komitejas 2016. gada jūnija atzinumu; (d) ECHA PBT ekspertu grupas 2012. gada novembra secinājumus/lēmumus un/vai (e) atbilstošos ECHA norādījumus neuzskata par sagatavojošiem dokumentiem apstrīdētā akta pieņemšanai, atzīt šos aktus par prettiesiskiem un nepiemērojamiem atbilstoši LESD 277. pantam;

- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies šajā tiesvedībā; un
- veikt jebkādos citus pasākumus taisnīguma nodrošināšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza vienpadsmit pamatus.

1. Pirmajā pamatā tiek apgalvots prettiesiskums, acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā un faktu kļūdas, acīmredzamas kļūdas vērtējumā, tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, patvaļīga lēmumpieņemšana un pamatojuma nenorādīšana attiecībā uz riska novērtējumu.
2. Otrajā pamatā tiek apgalvots prettiesiskums, acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā un faktu kļūdas, acīmredzamas kļūdas vērtējumā, tiesiskās noteiktības principa pārkāpums un patvaļīga lēmumpieņemšana attiecībā uz bīstamības novērtējumu. Tas ietver ar LESD 277. pantu pamatotu apgalvojumu par prettiesiskumu attiecībā uz atbilstošajiem REACH XIII pielikuma noteikumiem un/vai iepriekšējiem aktiem un pasākumiem.
3. Trešajā pamatā tiek apgalvots prettiesiskums, acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā un faktu kļūdas, tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, patvaļīga lēmumpieņemšana un pienācīga pamatojuma nenorādīšana attiecībā uz bīstamības novērtējumu, īpaši attiecībā uz apliecinājuma nozīmes noteikšanu. Tas ietver ar LESD 277. pantu pamatoto apgalvojumu par prettiesiskumu attiecībā uz atbilstošajiem REACH XIII pielikuma noteikumiem un/vai iepriekšējiem aktiem un pasākumiem.
4. Ceturtajā pamatā tiek apgalvots tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, labas pārvaldības principa pārkāpums, pamatojuma nenorādīšana attiecībā uz bīstamības un riska novērtējumu, īpaši attiecībā uz apliecinājuma nozīmes noteikšanu.
5. Piektajā pamatā tiek apgalvots, ka ir liegtas tiesības uz aizstāvību, tostarp tiesības tikt uzklaustītam, pienācīga pamatojuma nenorādīšana, netaisnīgs process attiecībā uz bīstamības un riska novērtējumu, īpaši attiecībā uz apliecinājuma nozīmes noteikšanu.
6. Sestajā pamatā tiek apgalvots, ka ar tiesību aktu acīmredzami tiek pārsniegta rīcības brīvība, acīmredzama kļūda rīcības brīvības īstenošanā un institucionālo pilnvaru līdzsvara pārkāpums attiecībā uz bīstamības un riska novērtējumu.
7. Septītajā pamatā tiek apgalvots prettiesiskums, acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā un faktu kļūdas, acīmredzamas kļūdas rīcības brīvības īstenošanā, rīcības brīvības robežu acīmredzama pārsniegšana, tiesiskās noteiktības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums, pamatojuma nenorādīšana attiecībā uz bīstamības un riska novērtējumu un acīmredzamas kļūdas attiecīgo faktu un atbilstošo tiesību normu vērtējumā.
8. Astotajā pamatā tiek apgalvots tiesiskās noteiktības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums, pienācīga pamatojuma nenorādīšana, acīmredzamas kļūdas faktu vērtējumā un tiesību piemērošanā attiecībā uz REACH ierobežojuma noteikšanu, piemērošanu, nozīmi un tvērumu.
9. Devītajā pamatā tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums attiecībā uz REACH ierobežojuma piemērošanu un tvērumu.
10. Desmitajā pamatā tiek apgalvots būtisku procesuālo prasību pārkāpums, prettiesiskums, acīmredzamas kļūdas rīcības brīvības īstenošanā, acīmredzamas kļūdas faktos un tiesību piemērošanā, tiesiskās noteiktības principa un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums, labas pārvaldības principa pārkāpums, pamatojuma nenorādīšana pirms REACH ierobežojuma noteikšanas.
11. Vienpadsmitajā pamatā tiek apgalvots, ka atbilstošie REACH XIII pielikuma noteikumi un pārējie iepriekšējie attiecīgie akti un pasākumi, kas liedz un/vai traucē veikt derīgu novērtējumu un/vai izdarīt secinājumu par D4 un D5 īpašībām, nav piemērojami atbilstoši LESD 277. pantam.

Prasība, kas celta 2018. gada 4. aprīlī – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam/EUIPO – Lupu (“Djili”)**(Lieta T-231/18)**

(2018/C 200/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgārija) (pārstāvji: C. Romițan, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Victor Lupu (Buharesta, Rumānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Djili” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 497 662

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 31. janvāra lēmums lietā R 1902/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt Lupu Victor apelācijas sūdzību;
- piespriest iebilduma iesniedzējam un apelācijas sūdzības iesniedzējam Lupu Victor atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- Apelācijas padome kļūdaini konstatēja, ka apzīmējumi ir fonētiski līdzīgi.
- Apelācijas padome kļūdaini konstatēja, ka konceptuālajam salīdzinājuma nav nozīmes šajā lietā.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – Polskie Linie Lotnicze “LOT”/Komisija**(Lieta T-240/18)**

(2018/C 200/59)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polskie Linie Lotnicze “LOT” S.A. (Varšava, Polija) (pārstāvis: M. Jeżewski, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 12. decembra Lēmumu lietā M.8672 (EASYJET/CERTAIN AIR BERLIN ASSETS), Ats. nr. C(2017) 8776 final;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā;
- noteikt Komisijai pienākumu iebildumu rakstā atbildēt uz prasībā norādītajiem prasītājas jautājumiem par attiecīgās koncentrācijas ietekmes uz konkurenci izvērtēšanas norisi, kā arī iesniegt konkrētus pierādījumus, kas ir Eiropas Komisijas lēmuma pamatā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, neizvērtējot no konkurences viedokļa pilnībā koncentrācijas nelabvēlīgās sekas, Komisija esot pārkāpusi Savienības Līguma normas, kā arī tā īstenošanas noteikumus, it īpaši Regulas Nr. 139/2004/EK⁽¹⁾ normas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot kļūdaini novērtējusi koncentrācijas sekas attiecībā uz iespēju sniegt gaisa pasažieru pārvadājumu pakalpojumus no un uz konkrētajām lidostām, tādējādi pieļaujot nopietnu un acīmredzamu kļūdu koncentrācijas vērtējumā. Koncentrācijas pareizi veikta analītiska vērtējuma rezultātā esot jāsecina, ka tās ietekme uz konkurenci ir negatīva, tostarp tā konkurenci ietekmē negatīvāk nekā koncentrācijas neesamība alternatīva scenārija gadījumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, neizvērtējot, vai efektivitātes pieaugums, ko rada koncentrācija, atsvēr tās negatīvo ietekmi uz konkurenci, esot pārkāpusi "Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanas novērtēšanu".
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, neparedzot pienākumus *easyJet*, kas ļautu izvairīties no būtiskiem efektīvas konkurences traucējumiem koncentrācijas rezultātā, esot pārkāpusi Līguma normas, kā arī tā īstenošanas noteikumus.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, nenovērtējot koncentrācijas ietekmi uz iekšējo tirgu saistībā ar valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika iepriekš 2017. gada 15. jūlijā ir piešķirusi *Air Berlin* kā aizdevumu 150 miljonu EUR apmērā, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas un to īstenošanas noteikumus. Komisija to ir apstiprinājusi ar Komisijas 2017. gada 4. septembra lēmumu par Vācijas Federatīvās Republikas valsts atbalstu *Air Berlin*, C(2017) 6080 *final*.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, neatbilstoši piemērojot Komisijas lēmumu, kas tostarp izpaudās kā lietas faktisko apstākļu pilnīgas analīzes trūkums, neņemot vērā vairākus elementus, kas ir vajadzīgi, lai uzticami pārbaudītu darījuma pilnu ietekmi uz konkurenci, kā arī nenovērtējot koncentrācijas ietekmi uz iekšējo tirgu saistībā ar *Air Berlin* piešķirto valsts atbalstu, un nenorādot pamatojumu šādi neņemšanai vērā, esot pārkāpusi LESD 296. pantu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula; OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – Benavides Torres/Padome

(Lieta T-245/18)

(2018/C 200/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Antonio José Benavides Torres (Venecuēla) (pārstāvji: L. Giuliano un F. Di Gianni, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/90 (2018. gada 22. janvāris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/88 (2018. gada 22. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/2063 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, ciktāl šo tiesību aktu normas attiecas uz prasītāju, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot ievērojusi labas pārvaldības principu un ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā saprātīgā termiņā nav ļāvusi piekļūt pierādījumiem, kas, kā tiek apgalvots, pamatojot viņa iekļaušanu sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā neesot pierādījusi, ka prasītājs kā Bolīvāra nacionālās gvardes ģenerālkomandieris ir atbildīgs par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko, kā tiek apgalvots, izdarījusi Bolīvāra nacionālā gvarde, un ir apdraudējis tiesiskumu Venecuēlā.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – *Moreno Pérez*/Padome

(Lieta T-246/18)

(2018/C 200/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Maikel José Moreno Pérez (Venecuēla) (pārstāvji: L. Giuliano un F. Di Gianni, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/90 (2018. gada 22. janvāris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/88 (2018. gada 22. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/2063 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, ciktāl šo tiesību aktu normas attiecas uz prasītāju, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot ievērojusi labas pārvaldības principu un ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā saprātīgā termiņā nav ļāvusi piekļūt pierādījumiem, kas, kā tiek apgalvots, pamatojot prasītāja iekļaušanu sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā neesot pierādījusi, ka prasītājs kā Venecuēlas Augstākās tiesas priekšsēdētājs un bijušais priekšsēdētājs ir atbalstījis un sekmējis valdības rīcību un politiku, kura ir apdraudējusi demokrātiju un tiesiskumu Venecuēlā, un ir atbildīgs par rīcību un paziņojumiem, kas ir uzurpējuši Valsts asamblejas autoritāti.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – *Lucena Ramírez*/Padome

(Lieta T-247/18)

(2018/C 200/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tibisay Lucena Ramírez (Venecuēla) (pārstāvji: L. Giuliano un F. Di Gianni, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/90 (2018. gada 22. janvāris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/88 (2018. gada 22. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/2063 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, ciktāl šo tiesību aktu normas attiecas uz prasītāju, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav ievērojusi labas pārvaldības principu un ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā saprātīgā termiņā nav ļāvusi piekļūt pierādījumiem, kas, kā apgalvots, pamatojot prasītājas iekļaušanu sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, jo tā neesot pierādījusi, ka prasītājas rīcība un politika apdraudēja demokrātiju un tiesiskumu Venecuēlā.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – Cabello Rondón/Padome

(Lieta T-248/18)

(2018/C 200/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Diosdado Cabello Rondón* (Venecuēla) (pārstāvji: *L. Giuliano* un *F. Di Gianni*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/90 (2018. gada 22. janvāris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/88 (2018. gada 22. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/2063 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, ciktāl šo tiesību aktu normas attiecas uz prasītāju, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot ievērojusi labas pārvaldības principu un ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā saprātīgā termiņā nav ļāvusi piekļūt pierādījumiem, kas, kā tiek apgalvots, pamatojot viņa iekļaušanu sarakstā.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, jo tā neesot pierādījusi, ka prasītājs ir saistīts ar demokrātijas un tiesiskuma apdraudējumu Venecuēlā.
-

Prasība, kas celta 2018. gada 16. aprīlī – Saab Halabi/Padome**(Lieta T-249/18)**

(2018/C 200/64)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Tarek William Saab Halabi (Venecuēla) (pārstāvji: L. Giuliano un F. Di Gianni, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/90 (2018. gada 22. janvāris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/88 (2018. gada 22. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/2063 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā, ciktāl šo tiesību aktu normas attiecas uz prasītāju, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot ievērojusi labas pārvaldības principu un ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo tā saprātīgā termiņā nav ļāvusi piekļūt pierādījumiem, kas, kā tiek apgalvots, pamatojot viņa iekļaušanu sarakstā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot pierādījusi, ka pastāvēja apstākļi prasītāja iekļaušanai sarakstā, un esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tā nav pierādījusi, ka prasītājs, pildot ģenerālprokurora funkcijas un iepriekšējās funkcijas kā ombuds un Republikas Morāles padomes priekšsēdētājs, ir apdraudējis demokrātiju un tiesiskumu Venecuēlā.

